Єдина Країна

Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 24 (791)

15 – 19 червня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

У тилу вчимось, аби на передовій не схибити

2 стор.

Небо підкорюють сильні

4-5 стор.

На сторожі здоров’я громадян і “воїнів світла”

4-5 стор.

“Антонов” підкорює Ле Бурже

3 стор.

Початок льотної практики на ХАЗ-30

Близько 25 курсантів ІІ-го курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба розпочали льотну практику на легкомоторному літаку ХАЗ-30, на якому хлопці отримують початкові льотні навички.

Протягом наступних трьох місяців на аеродромі Харківського аероклубу ім. В.Гризодубової другокурсники проведуть у небі по 45 годин. 13 годин від усього польотного часу відведено самостійним польотам.

За словами командування вищого вишу, вже третій рік поспіль курсанти-пілоти виконувати-муть вивізну програму ІІ курсу на легкомоторних літаках, а не на реактивних, як було раніше.

Перше ознайомлення з майбутньою професією відбуватиметься на низьких швидкостях із залученням машин типу ХАЗ-30.

2 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Генерал-полковник Степан Полторак:

“Боротьба з корупцією – один із пріоритетних напрямів роботи Міністерства оборони”

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак провів зустріч із Державним секретарем міністерства оборони Королівства Норвегія паном Ойстейном Бьо.

– З огляду на ситуацію, що розвивається на сході України, Норвегія засуджує дії Російської Федерації та підтримує запроваджені санкції, – зазначив у ході зустрічі Ойстейн Бьо.

Також він зазначив, що уряд Королівства Норвегія готовий усебічно підтримувати Україну в її прагненні до змін, зокрема надати посильну допомогу в здійсненні реформ.

На зустрічі обговорювалися шляхи зниження ризиків корупції в оборонному відомстві.

– Боротьба з корупцією – один із пріоритетних напрямів роботи Міністерства оборони України. Ми чітко усвідомлюємо: якщо не вирішити проблему з корупцією сьогодні, то всі подальші реформи не матимуть очікуваного результату, – зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Міністр оборони України висловив вдячність уряду Норвегії за підтримку та зазначив, що іноді політична підтримка дружньої країни діє сильніше, аніж зброя.

Під час візиту делегації Королівства Норвегія між оборонними відомствами двох держав було підписано протокол стосовно розробки та реалізації проекту щодо зниження ризиків корупції в системі управління персоналом.

– Ми високо цінуємо можливість співпраці з Королівством Норвегія та сподіваємося, що підписаний документ дасть можливість відкрити нові горизонти двостороннього співробітництва, – зазначив заступник Міністра оборони України – керівник апарату Петро Мехед.

Прес-служба Міністерства оборони України.

ПІДГОТОВКА ЛЬОТНИХ КАДРІВ

Початок льотної практики на ХАЗ-30

Закінчення. Початок на 1 стор.

На другому рівні хлопці підійматимуться в небо вже на Л-39 “Альбатрос” та транспортних Ан-26. А на вищій сходинці підкорення неба мої підлеглі сідатимуть у кабіну бойових літаків типу МіГ-29.

– Ця програма – це початковий етап підготовки льотчика, який дозволяє визначити, готовий курсант до подальшого навчання чи ні. До початку льотної практики усі майбутні авіатори успішно пройшли двотижневий курс наземної підготовки, який було сплановано з урахуванням досвіду минулорічної льотної практики на легкомоторних літаках, – пояснив начальник льотно-методичного відділення ХУПСу полковник Андрій Терьошин.

Під наглядом льотчиків-інструкторів аероклубу кожен з хлопців підніметься над землею вперше в житті та відпрацює такі польотні завдання, як політ по колу, по маршруту, в зону на простий пілотаж та інші вправи. При цьому, польоти виконуватимуться на швидкості до 200 кілометрів за годину у діапазоні висот від 150 до 1000 метрів.

– Звичайно, спочатку було хвилювання. Але коли літак вже у повітрі, відчуваєш єднання з крилатою машиною, бачиш, наскільки мальовничі простори нашої країни, хвилювання проходить і з’являється холоднокровність та впевненість у своїх діях, – поділився враженнями після 30-хвилинного польоту сержант Деніс Бєлов.

Олег Плаксій. м.Харків.
Фото автора.

Нове поповнення Повітряних Сил

У Василькові, на базі Об’єднаного навчального центру Повітряних Сил ЗС України, Військову Присягу на вірність українському народові склали 350 військовослужбовців строкової служби.

Привітати із знаменною подією в житті кожного військовослужбовця до військової частини прибули командир Повітряного командування ”Центр“ – заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Аркадій Вашутін, командний та особовий склад Об’єднаного навчального центру, заступник голови Васильківської районної державної адміністрації Євген Червенко, представники духовенства, рідні та близькі.

– У якій би важкій обстановці ви не опинились, яка б небезпека вам не загрожувала, ніщо не повинно примусити вас відступити від урочистої клятви в тому що в ній втілено найвищі вимоги українського народу, який довірив мир, спокій та власну долю нам – захисникам України. Виправдати цю довіру, любов і повагу свого народу – почесний обов’язок кожного воїна! – зазначив у виступі командир об’єднаного навчального центру Повітряних Сил Збройних Сил України полковник В’ячеслав Хлоп’ячий.

Любов Киналь.

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців військової частини А0201-П:

головного спеціаліста відділу організації впровадження та бойового застосування безпілотних авіаційних комплексів;

провідного спеціаліста;

спеціаліста 2 категорії відділу організації підготовки.

Вимоги до кандидатів:

наявність громадянства України;

володіння державною мовою;

для всіх спеціалістів – повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

знання чинного законодавства з питань державної служби, основ державного управління та права, правил ділового етикету, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, порядку підготовки проектів нормативних документів, інструкції з діловодства;

знання матеріальної частини та експлуатація ПЕОМ на високому рівні, навики володіння програмами Microsoft Word, Microsoft Excel, Power Point, Corel Draw, Adobe Photoshop;

стаж роботи за фахом у державній службі на попередніх посадах не менше 3 років або в інших сферах управління не менше 5 років.

Документи приймаються за адресою: 21007 м. Вінниця вул. Червоноармійська, 105, військова частина А0287. Довідки за телефоном: (0432)-596-910.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

У тилу вчимось, аби на передовій не схибити

Особовий склад механізованих підрозділів, який знаходиться не на передових позиціях, планомірно займається як обслуговуванням бойової техніки, так і вогневою підготовкою із практичним виконанням бойових стрільб.

Як запевнив командир одного з механізованих підрозділів офіцер К., злагодженість особового складу підвищує “живучість” екіпажів, розрахунків і, звичайно, ж техніки у реальному бою. Якщо особовий склад не залучений до несення служби на передових рубежах, то у визначеному районі зосередження продовжуються планові заняття із тактичної, спеціальної, технічної та вогневої підготовки.

– Серед воїнів є й кадрові військовослужбовці, і призвані за мобілізацією, – говорить офіцер. – Займаємось із командирами бойових машин піхоти, із механіками-водіями та навідниками. Всі повинні вміти діяти як єдине ціле, розуміти один одного з півслова. Техніка хоч і стара, але її відремонтували, і вона готова до виконання бойових завдань.

Після того, як відстрілялись екіпажі бойових машин піхоти, на рубіж вийшли протитанкісти.

– Є влучення! Ціль уражена! – доповідає призваний за мобілізацією рядовий Михайло. – СПГ-9 (станковий протитанковий гранатомет) – гарна зброя, якщо вмієш нею користуватись. А вправно стріляти вкрай необхідно, адже від цього залежатиме як твоє життя, так і товаришів по зброї.

Неподалік військові ведуть вогонь з АГС-17 “Полум’я”. Подібну зброю зараз використовують і бойовики, тому військовослужбовці тренуються у влучності ведення вогню, аби дати належну відповідь противнику.

– З цієї зброї цілитись потрібно досить точно, розліт осколків на сім метрів, щоб в цей радіус потрапила ціль, – говорить Дмитро.

Після тренувань бійці повертаються у визначений район. Можливо невдовзі – на передову. Для них це – не вперше, адже воюють вже по декілька місяців. І там вже все по-іншому. Справжній бій може початися будь-якої миті.

– Коли були на передовій, обстріли наших позицій відбувались майже щодня, – розповідає рядовий Тарас. – Міномети, АГС, крупнокаліберні кулемети та звичайна стрілецька зброя – це постійно. У більшості випадків ми не відповідаємо на провокації противника, лише за наказом керівництва. Тому такі тренування дають змогу підтримувати бойову готовність на належному рівні.

Всі, без винятку, військовослужбовці готові за наказом командира прийняти бій та дати гідну відсіч противнику.

Сергій Березь.
Із зони АТО, сектор “А”.

НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Президент відвідав виставку інновацій в оборонній сфері

Президент відвідав виставку інноваційних розробок продукції подвійного призначення компаній Мережевого кластера високих технологій – об’єднання українських компаній, які активно працюють над вирішенням нагальних потреб армії задля підвищення обороноздатності нашої держави.

Оглянувши виставку, Глава держави високо оцінив наукові досягнення, які можуть зберегти сотні життів наших захисників, та запевнив, що всіляко сприятиме, аби ці розробки в найкоротший термін почали використовуватися у військах.

Президент подякував ентузіастам, волонтерам, всім, кому не байдуже і хто має можливості застосувати інтелектуальний потенціал для покращення діяльності оборонного комплексу. “На виставці представлені різноманітні напрямки підвищення ефективності співпраці з Міністерством оборони, з Генеральним штабом, і я хотів би зробити все можливе, щоб спростити відстань від того, коли ідея з’являється, виробляється перший практичних зразок і до застосування цих технологій у військах”, – сказав Глава держави.

“Перші зразки дають серйозні підстави для оптимізму, – зазначив Петро Порошенко, – Ми робимо все для того, щоб поставити це вже на серійне виробництво”. Він уточнив, що йдеться про прилади нічного бачення, системи управління артилерійським вогнем, вдосконалення системи захисту комунікацій у військах, дрони, які будуть захищені від впливу систем радіоелектронної боротьби.

Президент, котрий спілкувався з керівниками компаній, які представляли свої розробки, розповів, що левова частка зауважень з їхнього боку стосувалася ліквідації бюрократичних перепон на шляху до початку застосування цих технологій. “Ми домовилися, що протягом 2-3 тижнів побачимо перші випробування цих розробок”, – наголосив Глава держави.

Президент висловив задоволення рівнем співпраці вчених, військових, громадськості задля покращення обороноздатності держави. “Я дуже тішуся тим об’єднанням потенціалів волонтерів, творчого потенціалу українських вчених, готовністю представників українських Збройних Сил на цю співпрацю”, – сказав Верховний Головнокомандувач, додавши, що така співпраця дозволяє впевнено дивитися у майбутнє.

На експозиції, яку розташовано на базі компанії “KM-CORE”, Глава держави оглянув зразки військової техніки – безпілотних літальних апаратів, броньованих машин. Також ознайомився з інформацією щодо низки інноваційних розробок, зокрема радіостанцій і радіоелектронного сканера ефіру, модернізованих приладів нічного бачення бойових машин, тактичного розвідувально-ударного комплексу “Кропива”, а також щодо модернізації та покращення ергономіки стрілецької зброї, тактичних окулярів.

Серед розробок – тренажерні комплекси на базі комп’ютерних симуляторів та новітніх інформаційних платформ (клас тактичної підготовки льотчиків, електронний стрілецький тир, клас підготовки танкістів). Президенту представили автоматизовану систему управління оборонними ресурсами, систему кібернетичного захисту, польовий маршрутизатор та телекомунікаційний комплект. Також було представлено розробки у галузі військової медицини.

Під час огляду Главу держави супроводжували Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов, заступник Глави Адміністрації Президента України Дмитро Шимків, голова правління компанії “KM-CORE” Євген Уткін, генеральний директор компанії “De Novo” Максим Агєєв.

Прес-служба Президента України.

ФІНАНСУВАННЯ

Арсеній Яценюк: “У першу чергу маємо профінансувати національну безпеку і оборону”

Загальний запит всіх силових відомств на додаткове фінансування складає 17 мільярдів гривень, з яких 8,5 мільярда – це запит Міністерства оборони. Про це повідомив Глава Уряду Арсеній Яценюк на засіданні Кабінету Міністрів України 17 червня.

– Ми провели вчора з Міністерством оборони і силовими відомствами нараду. Тільки Міністерство оборони до кінця поточного року зробило додатковий бюджетний запит на 8,5 мільярда гривень, – сказав він.

Арсеній Яценюк наголосив, що ці додаткові кошти потрібні Міноборони для того, аби боротися проти російської військової агресії: “Для того, щоб українські Збройні Сили були готові в тому числі і до зимового періоду, і для того, щоб українські Збройні Сили як за якість, так і за кількістю переважали російських терористів і тих російських найманців, які знаходяться зараз на території України у зв’язку з російською військовою агресією проти України”.

Глава Уряду звернувся до Міністра фінансів з проханням створити робочу групу за участі представників усіх міністерств і представників Парламенту: “Подивитися, чи ми реально можемо знайти додаткові джерела доходів або зменшити витрати за іншими статтями, щоб профінансувати Міністерство оборони і щоб профінансувати українську армію”.

– Я хочу, щоби ми так само прозоро разом із членами Парламенту провели цю дискусію публічно. Про те, щоб показати, де у нас є дохідна частина, які у нас додаткові видатки. І в тому числі зняти всі передвиборчі популістські заяви. В першу чергу Україна повинна профінансувати національну безпеку і оборону, – наголосив Арсеній Яценюк.

“Антонов” підкорює Ле Бурже

В рамках цьогорічного Міжнародного авіакосмічного салону Paris Air Show, що проходить нинішнього тижня у французькому Ле Бурже, поруч із 2 тисячами учасників з сорока чотирьох країн світу власні доробки представило й вітчизняне держпідприємство “Антонов”. Зважаючи на зростаючий попит саме транспортних авіаперевезень у світі та не менш оптимістичні оцінки експертів щодо потреби цього ринку у транспортних літаках, основні акценти “антоновці” розставили саме на літаках сегменту транспортних літаків. Тобто на тому, що в Україні можуть та вміють робити чи не найкраще у світі.

Відтак, у Парижі “Антонов” представив відразу двох дебютантів, перший із яких – новий транспортний літак Ан-178. Він, до речі, лише місяць тому вперше піднявся в небо, а вже з успіхом виконав серію випробувальних польотів. Як повідомили “Крилам України” у прес-службі ДП “Антонов”, Ан-178 – це унікальний літак. Його максимальна вантажопідйомність складає 18 тонн. Він здатен перевозити найрізноманітніші вантажі у різній транспортній компоновці, включаючи й морські контейнери. Традиційно для більшості літаків ДП “Антонов”, 178-й не вибагливий до якості та географії злітно-посадкових смуг. Він може базуватися на різноманітних аеродромах, включаючи ґрунтові й високогірні. Тому не дивно, що Ан-178 викликав настільки велику зацікавленість.

Як заявив генеральний конструктор ДП “Антонов” Дмитро Ківа, невдовзі після офіційного відкриття національного стенда України літак Ан-178 має відповідну вільну нішу на ринку та переваги над конкурентами передусім за своїми технічними характеристиками. Тому, очевидно, літак має гарні перспективи.

Цю думку підтверджує й командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак, який також взяв участь у роботі авіакосмічного салону. В інтерв’ю кореспонденту “Укрінформу” він підкреслив, що Ан-178 займає саме ту нішу, яка нині не заповнена. Повітряні Сили ЗС України мають на озброєнні застарілі типи літаків військово-транспортної авіації, це літаки Ан-26 та Іл-76МД. На сьогодні потреба у Ан-178 складає щонайменше 20 одиниць, які повинні прийти на заміну старим модифікаціям.

Разом із тим, як запевняє генерал-полковник Юрій Байдак, поки ще зарано говорити про розміщення замовлення на літак для Повітряних Сил, оскільки на виставці представлено лише перший зразок. “Після завершення випробувань планується підготувати технічне завдання на виготовлення військово-транспортного літака, і вже тоді можна говорити про розміщення замовлення”, – наводить слова командувача Повітряних Сил сайт “Укрінформу”.

Варто зазначити, що у 178-му вже виказали зацікавленість експлуатанти із різних країн. При чому це стосується як цивільного, так і військового варіанта літака. Експерти ж оцінюють потребу світового ринку у літаку такого класу в 1100 екземплярів до 2035 р.

Наступний літак-дебютант, представлений у павільйоні ДП “Антонов”, – проект легкого багатоцільового транспортного літака нового покоління Ан-132. Він здатен доставляти різноманітні вантажі масою понад 9 тонн на близько- й середньомагістральних маршрутах. Цей проект реалізується спільно з Королівством Саудівська Аравія за участі провідних авіаційних компаній з різних країн світу, у тому числі “Pratt&Whitney Canada”, “General Electric”, “Honeywell”, “Liebherr” та “Hamilton Sundstrand”.

Варто зазначити, що в рамках авіакосмічного салону Paris Air Show – 2015”, 16 червня “антоновці” вже провели робочу зустріч із партнерами з реалізації програми Ан-132, де обговорювалися питання оснащення літака двигунами та обладнанням. Також сторони обговорили плани й напрямки подальшої взаємодії в рамках реалізації цієї програми. Зокрема, під час зустрічі було оголошено, що літак-демонстратор Ан-132 має бути побудований вже за півтора року.

Цього ж дня ДП “Антонов” підписало п’ятисторонню угоду про участь у проектуванні та будівництві авіаційного заводу в Саудівській Аравії. Передбачається, що завод буде оснащено найсучаснішим обладнанням. Терміни введення заводу в експлуатацію поки не повідомляються. Але вже стало відомо, що розпочати будівництво підприємства повинні наступного року, а першим літаком, складання якого планують освоїти на новому авіаційному комплексі, стане саме легкий транспортний літак Ан-132.

Сергій Клименко.
“Крила України”.

На сторожі здоров'я

Ще кілька років тому внаслідок так званого реформування війська в галузі військової медицини ми могли не дорахуватися низки профільних медичних закладів. І до дня медичного працівника, який в Україні відзначається цієї суботи, не було б про кого писати, хіба що, у минулому часі. Однак усе в країні змінила війна. Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону та інші медустанови Збройних Сил встояли на ногах і нині рятують життя тисяч патріотів, які захищають суверенітет та державну цілісність України на гарячому сході.

За рік антитерористичної операції військовими медиками ВМКЦ ЦР надано кваліфіковану допомогу більш як трьом тисячам бійців. Погодьтеся – вражаюча цифра. Майже увесь особовий склад Центру побував у зоні АТО, виконуючи свої обов'язки поблизу ведення бойових дій, потрапляючи під обстріли терористів. На щастя, Бог уберіг підлеглих полковника Сергія Петрука від сумних наслідків. Нині начальник Військово-медичного центру пишається роботою кожної своєї людини.

– *У них повністю змінилося ставлення до життя,* – розповідає Сергій Петрук. – *Раніше дріб'язкові проблеми в сім'ї чи якісь негаразди в колективі і таке інше мали місце в нашому центрі, як, зрештою, будь-де вони існують. Нині – усе це на другому, третьому, десятому місці. Побачивши наслідки війни, побувавши в умовах польової медицини, люди зовсім по-іншому сприймають життя. Вони відчувають свою значущість, розуміють, наскільки вони потрібні державі, народу.*

Військові медики побували у всіх секторах зони АТО. Коли йдеться про вінничан, то лунають лише схвальні відгуки про їхню роботу. А побачивши в дії польовий мобільний шпиталь, який у чистому полі на очах перетворюється у справжній (хоч і в палатках) медичний заклад із всебічним автономним забезпеченням – мимоволі закрадається думка: чи бува не північний ворог рік тому хотів усе це знищити шляхом "реформування"?

Ми не раз згадували про те, що особливе місце у роботі мобільного шпиталю під час бойових дій займає санітарна авіація і медичні бригади, які евакуйовують постраждалих. Колісна техніка не спроможна швидко доставити тяжких хворих до кваліфікованого закладу, а це – втрачені дорогоцінні години, хвилини, а інколи й секунди. На терезах – життя людей! Тому саме аеромедична евакуація поранених стала запорукою порятунку багатьох воїнів.

Ан-26 "Vita" раніше дехто сприймав як дорогу забавку. Мовляв, навіщо він, все одно немає пального для польотів, аеродромного забезпечення по державі і таке інше. Що показав час?! Навіть не бойові дії на Донбасі, а мирний час! Вибухи складів боєприпасів, техногенні аварії, стихійні лиха. Для України таких літаків треба з десяток. Плюс – вертольотів Мі-8, які є більш універсальними для посадки на необладнані майданчики. Саме гелікоптери стали лідерами у аеромедичному перевезенні поранених, однак серйозну допомогу в повітрі, аж до операцій на борту, можна надавати лише у згаданому літаку "Vita".

Окремим рядком варто відзначити й роботу медичних бригад, які забезпечили сотні перевезень повітрям, провели чимало оперативних втручань у польових умовах, надали невідкладну медичну допомогу тисячам поранених. Їхня підготовка та досвід, набутий в

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ

Реквієм по "Моцарту"

Ще трохи більше року тому Україна була мирною державою, але все змінилося у 2014 році. Важкі часи для нашої Батьківщини почалися з анексії Криму та початком проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.

Військовослужбовці Варшавсько-Одеської зенітної ракетної бригади також беруть участь у проведенні антитерористичної операції. На даний час вже понад вісімдесят чоловік пройшли випробування у різних підрозділах у зоні АТО.

З самого початку проведення антитерористичної операції одним із перших виявив бажання про відрядження в зону АТО для захисту суверенітету та територіальної цілісності України майор Василь Петренко. І, коли така можливість з'явилася, він був призначений на посаду кулеметника однієї з груп зведеного загону Повітряних Сил Збройних Сил України, відомого, як загін "Дика качка".

В зоні проведення антитерористичної операції службу майор Василь Петренко з позивним "Моцарт" проходив на блокпості №9 поблизу Спартака (місто Донецьк).

21 січня 2015 року командир групи, до складу якої входив Василь Петренко, майор Олександр Можаєв під час артилерійського та мінометного обстрілів був поранений в ногу та евакуйований до військового шпиталю. Командування групою прийняв на себе майор Василь Петренко.

Але вже наступного дня, 22 січня, приблизно о 12.00 російсько-сепаратистськими силами до батальйону піхоти та під прикриттям танкової роти була здійснена спроба штурму позицій зведеного загону. Особовий склад групи дав гідну відсіч, і противник почав відступати. Натомість посилився обстріл позицій загону з танків. Майор Петренко дав команду особовому складу групи відійти до сховищ, а сам залишився прикривати бойових побратимів вогнем із кулемета. Під час зміни позиції снайперська куля влучила офіцеру у голову. Поранення виявилося смертельним…

Поховали загиблого героя на його батьківщині, у місті Коростень Житомирської області. Посмертно майор Петренко Василь Васильович нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня.

Рішенням Коростенського міського голови Житомирської області Володимира Москаленка на стіні Коростенської школи №3, де навчався Василь Васильович, встановлена меморіальна дошка. А у клубі селища міського типу Хлібодарське Біляївського району Одеської області, де проходив службу безстрашний захисник Вітчизни, силами громади та військовослужбовців частини, які брали участь у проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, був проведений концерт в пам'ять загиблих в АТО. Згадуючи загиблого бойового побратима майор Василя Петренка, присутні не могли стримати скорботної сльози. Це був справжній реквієм по "Моцарту"…

Герман Григор'єв. смт.Хлібодарське.

Небо підкорюють

Рік минув з моменту жахливої трагедії, коли 49 синів України загинули внаслідок катастрофи військово-транспортного літака Іл-76МД. Загинули 40 десантників 25-ї окремої повітрянодесантної бригади, які летіли на ротацію до Луганського аеропорту, та 9 членів екіпажу. Це був військо-транспортний літак Іл-76МД з Мелітополя. Його екіпаж виконував спеціальне завдання з перевезення особового складу та військової техніки. При заході на посадку в аеропорт Луганська близько 1-ї години ночі борт був збитий зенітною ракетою на відстані 6 кілометрів від злітно-посадкової смуги.

Герої не вмирають, вони завжди у наших серцях!

14 червня у Дніпропетровську відбулися заходи з вшанування загиблих. На території 25-ї окремої повітрянодесантної бригади були присутні керівники місцевих органів влади та самоврядування, військовослужбовці, рідні та близькі загиблих.

Квіти до пам'ятника загиблим десантникам та стенда героям-десантникам, які загинули в літаку, бойові товариші та місцеві мешканці почали приносити з самого ранку.

– Усі, хто віддав за нашу Батьківщину своє життя, до кінця був вірним Присязі, завжди стоятимуть в нашому строю поряд з нами. Десант ніколи не забуває своїх героїв. А ворог завжди пам'ятає, що там, де крилата гвардія, – там завжди перемога, – зазначив виконуючий обов'язки командира бригади.

Після мітингу у солдатській їдальні відбувся поминальний обід для рідних та близьких полеглих.

http://www.mil.gov.ua

громадян і “воїнів світла”

зоні АТО, безумовно, будуть корисними і життєво необхідними у мирному майбутньому. Бо, як уже говорилося, нині чимало викликів перед державою у сфері збереження життя та здоров’я громадян. Попередити техногенні катастрофи, лісові пожежі, стихійні лиха не в силах навіть високорозвинуті держави. Що вже казати про Україну з її застарілою технікою та підходами до вирішення цих питань.

До того ж, Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону є надзвичайно популярним у цивільних громадян. Щороку тут проходять діагностику, лікування та реабілітацію тисячі мешканців Вінницької області та багатьох інших регіонів держави. Нині цей процес не зупинився, незважаючи на наповнення відділень пораненими та хворими військовослужбовцями. Однак медична база Центру потребує термінового розширення. Як матеріально-технічної бази, так і ліжкомісць. Саме зараз за гроші небайдужих людей та державної підтримки уже зведено каркас нової двоповерхової будівлі. Роботи тривають щодня, адже вона вкрай потрібна для розміщення хворих та подальшого лікування.

Ще одна багаторічна мрія вінницьких військових медиків – комп’ютерний томограф, вартість якого складає понад 13 млн гривень. Для сучасного медичного закладу – це невід’ємна складова діагностичного обладнання, як і решта сучасних пристроїв. Хоча, за словами начальника діагностичного центру полковника Сергія Стецюри, те обладнання, яке було в лікарів на місцях та й у середині літальних апаратів на початок АТО, суттєво відрізняється. Завдяки державній підтримці і, звичайно, допомозі волонтерів, військові медики отримали деякі сучасні діагностичні та спеціальні апарати, що уже рятують людські життя.

Поряд з діагностикою та лікуванням розширюється і реабілітаційна база Центру. Як відомо, ВМКЦ ЦР – єдиний військово-медичний заклад, де проходять комісію, лікування та оздоровлення військові льотчики усіх відомств. Тому питанню реабілітації, фізіотерапії тут надають особливого значення. А зовсім нещодавно на території Центру, яка по один бік омивається Південним Бугом, відкрили чудовий пляжно-оздоровчий комплекс, де військовослужбовці та члени їхніх сімей за медичними показниками лікаря можуть проходити процедури. Крім того, за направленням, пацієнти проходять лікування у профільних медичних закладах у Хмільнику, Пущі Водиці, Трускавці та інших.

Не варто забувати й про те, що свій досвід медики-учасники АТО нині передають майбутньому української медицини. Адже, як відомо, усі лікарі – військовозобов’язані, де б вони не навчалися. Тож лекції військових хірургів у Вінницькому національному медичному університеті стали нормою. Як, зрештою, і відповідна допомога професорсько-викладацького складу навчального закладу, медиків-студентів. Їх постійно можна зустріти у відділеннях ВМКЦ ЦР, і ця співпраця розпочалася не лише тепер, у скрутний час, вона триває багато років.

Полковник медичної служби Сергій Петрук дякує усім небайдужим людям, які допомагають у нарощенні матеріальної частини лікувального закладу, дякує волонтерам, які заполонили Військово-медичний центр і щодня провідують поранених воїнів АТО. Це звичайні люди, учні шкіл, студенти, громадяни міста.

Надзвичайно приємно бачити таку турботу. Бачать це і військові медики, у яких на сентиментальні речі просто немає часу. Але не треба забувати, що вони такі ж люди, які мають душу, серце і золоті руки, яким теж треба інколи пустити сльозу, відчути хвилини радості, відпочити морально і фізично.

Зі святом, вас, і бережи вас Бог!

Юрій Ігнат. “Крила України”. Фото автора.

сильні

У Мелітополі відкрили меморіал загиблому торік екіпажу Іл-76

На місцевому кладовищі Мелітополя відкрили меморіал пам’яті екіпажу військово-транспортного Іл-76МД.

На мітинг-реквієм “Ви, як зорі, попадали з неба” прийшли вшанувати загиблих авіаторів їхні побратими, рідня, знайомі та міські посадовці. Зі словами вдячності за виховання справжніх патріотів до присутніх родичів звернулися секретар Мелітопольської міської ради Сергій Мінько, командир військової частини полковник Дмитро Мимриков та ТВО начальника авіації Командування ПС ЗС України генерал-майор Ігор Черепенько.

– Їхні імена назавжди закарбуються в пам’яті всіх військових льотчиків. Екіпажі не помирають – вони відлітають в небо і не повертаються. Навіть будучи там, вони залишаються поряд з нами, коли ми виконуємо бойові завдання із захисту Батьківщини. Ми пам’ятаємо про їхній геройський вчинок, про їхню хоробрість та їхню відданість льотній справі. Дякую родичам та близьким, що виховали справжніх мужчин і справжніх льотчиків, – подякував рідним генерал-майор Черепенько.

– Отримавши завдання доставити вантаж з їжею та водою, екіпаж пішов у останній політ. Навіть якби підполковник Білий знав, що цей політ буде останнім, знаючи про небезпеку, він би все одно виконав своє завдання до кінця, – запевнив командир частини, в якій проходили службу полеглі льотчики. – Дякую Богу, що я цього офіцера знав, що я літав з ним та навчав його літати. Це Професійний екіпаж з великої букви. Спасибі родичам, рідним і близьким за те, що виховали героїв, які віддали своє життя за Батьківщину. Ми будемо нести піднятий прапор до кінця, в ім’я загиблих та живих.

Після відкриття меморіалу пройшла панахида, яку провів протоієрей отець Максим. На знак вшанування героїчно загиблого екіпажу присутні поклали квіти до меморіалу. Почесті загиблим воїнам-авіаторам віддали і військовослужбовці Повітряних Сил, пройшовши почесним маршем біля пам’ятника. Також над меморіалом на малій висоті пройшла група Су-25. Так пілоти віддавали шану своїм полеглим друзям. Після мітингу у солдатській їдальні авіаційної бригади відбувся поминальний обід для рідних та близьких полеглих авіаторів.

Дружина загиблого гвардії прапорщика Олександра Ковалика Дарина з трепетом згадує чоловіка:

– Раніше Саша був моряком. Але його так манило небо, що він пішов у авіацію. На Іл-76МД був старшим повітряним стрільцем. Має 25 календарів вислуги. Коли дізналася про все, що сталося в небі над Луганськом, не стала обманювати 4-річного сина і сказала правду. Але Андрійко ще до цих пір не вірить у смерть батька. Сам для себе так вирішив і говорить всім, що його татусь в Гренландії. Раніше, п’ять років поспіль, Олександр туди їздив з екіпажем, перевозив пальне.

Посмертно екіпаж нагородили орденом Богдана Хмельницького – офіцерів та орденом “За мужність” рядовий склад. За словами родичів екіпажу, держава виплатила 600 тисяч гривень кожній сім’ї. Також про сім’ї героїв не забуває й влада міста – минулого літа діти отримали путівки на море на 10 днів, старших дітей відправили до літніх таборів. Та жодна відзнака, грошова допомога чи путівка не поверне родині чоловіка, батька і сина. З часу трагедії пройшов рік, а чисельність полеглих воїнів тільки збільшується. Та саме трагедія Іл-76МД об’єднала всіх, хто продовжує боротися. І кожна родина сподівається, що ця безжальна війна закінчиться чимшвидше.

Загибель 49 військових, які перебували на борту збитого літака, стала найбільшою одночасною втратою ЗСУ за період проведення АТО. Керівництво Міністерства оборони, Повітряних Сил та Генерального штабу Збройних Сил України висловлює щирі співчуття рідним та близьким загиблих.

Ярослава Марченко. “Крила України”.

“Доктор Хаос”: “Коли я зрозумів, що ми оточені ворогом не забере, відкрилось друге дихання. Просто дуже

Військова освіта, хоч і не закінчена, допомогла молодому бійцю із позивним “Доктор Хаос” врятувати своє життя і життя побратимів, коли вони останніми покидали Донецький аеропорт. Втомлені, неголені, замучені і брудні, але живі... За добу до цього хлопці прощались із цим світом, адже вони з усіх боків були оточені ворогом, а три бронемашини, що були відправлені на підмогу, ворог знищив. Тоді, коли ніхто вже не вірив у диво, Володимир згадав про свої знання з картографії. Знайшов стару карту 70-х років, співставив її з місцевістю і зробив неможливе – вивів вісім бійців із смертельного оточення. Нині Володимир є одним із наймолодших нагороджених орденом “За мужність” офіцером. Колись він обов’язково розповідатиме внукам про свої численні “пригоди” на війні і сильного ангела-охоронця, що допоміг вижити.

– Що змінилось в житті після почесного нагородження?

– Важко відповісти. Мабуть, окрім кількості фоловерів у соціальних мережах, нічого. Приємно отримувати таке заохочення від держави. Та, на жаль, чотирьом моїм товаришам нагороди вручали посмертно. Тому – не час розслаблятись, потрібно зробити усе можливе, аби помститись за друзів.

– Президент що сказав при врученні ордена?

– Що у кабінетах таких нагород не отримують.

– На Майдані ви були координатором мобільних медичних бригад. Там було перше бойове хрещення?

– Так, війна почалась для мене ще під час Революції Гідності. Як координатор мобільних медичних бригад я відтягував поранених з лінії зіткнення, надавав їм першу медичну допомогу. Тоді ж побачив перші смерті і отримав поранення, на щастя, несерйозне. Трапилось це на Грушевського. Силовики прив’язували до світло-шумових гранат частинки металу, цвяхи, частини бляшок. Таким чином, світло-шумові гранати перетворювались на осколочні. Один такий осколок потрапив мені в ногу. В той момент я навіть не звернув на це увагу, поранення виявилось досить не складним. На Майдані вдалось врятувати кілька життів. Ось чому я і є “Доктором Хаосом”. Батьки, звісно, не дуже прихильно відреагували на мою участь у Революції, адже до випуску залишалось усього півроку. Але саме завдяки Майдану під час бойових дій на сході мені вже морально було простіше. Після Майдану відправляв разом із побратимами і волонтерами ліки на схід. Проводив навчання серед бійців нацгвардії і добровольчих батальйонів як парамедик. Хоча зараз я б зміг їм набагато більше розповісти.

– Як стали гранатометником?

– Поїхав в Житомир в 95-у аеромобільну бригаду добровольцем. На базі бригади формувався 90-й окремий аеромобільний батальйон, і я обійняв на посаду гранатометника. В зону АТО я потрапив на початку листопада і буду там до кінця літа. Спочатку ми виконували більш прості операції – супровід, блокпости, конвой. З кінця листопада нас переправили в Піски, там моєму товаришу відірвало руку, надавав йому допомогу. В той момент усвідомив, що це дійсно війна. Спочатку було страшно, коли поруч пролітали снаряди, дрижала земля. Потім звик. Тепер дуже некомфортно їздити в метро. Як мені пояснили спеціалісти, частоти під час розриву снаряду схожі на частоти розгону потяга в метро. Організм на рефлекторному рівні сприймає це як те, що він відчував на війні.

– На долю вашого батальйону випало чимало серйозних зіткнень з ворогом. Які основні секрети ефективної роботи?

– В першу чергу, це рівень нашої підготовки. Нас дуже добре тренували на Житомирському полігоні. Зараз розумію, що ми були на голову вище противника. Пам’ятаєте грудневі події терміналу, коли йшлося про сотні загиблих з боку сепаратистів? Це якраз припало на долю нашого батальйону. Також уже допомагала компетенція командирів й інстинкт самозбереження. Окремо варто подякувати нашій артилерії, хлопці є справжніми Богами війни.

– Ви пройшли Піски, Донецький аеропорт, тому історій, коли доводилось боятись за своє життя, мабуть, чимало…

– Можу згадати історію, що трапилась 20 січня на диспетчерській вежі в аеропорту. Вночі нам передали по рації, що розвідувальна група у складі шести чоловік направляється до нас. Це робиться для того, щоб ми їх одразу не зустріли вогнем. Ми прийняли їх, впустили до себе. Основним завданням розвідгрупи було встановлення зв’язку з пожежною частиною, де мали бути наші, проте зв’язок із ними зник. Розвідники запитали, чи не знаємо ми когось із тих хлопців. Я відповів, що точної інформації не маю, але двох мав би знати. Вони кажуть: “Тоді потрібно, щоб ти пішов з нами і встановив з ними контакт”. Я розумів, що якщо їх там немає, це буде останнє моя завдання. На підходах до цієї пожежної частини я потрапив на розтяжку. На щастя, основна частина не здетонувала, що буває вкрай рідко. Я залишив розвідників на відстані ста метрів. Розумів, що якщо наших там немає, то краще я один загину, ніж семеро. Підняв руки догори, автомат висить на шиї, іду, темна ніч. Я просто починаю кричати: “Доктор Хаос, РВП, не стріляйте!” “Доктор Хаос, РВП, не стріляйте!” Чую з темноти голос: “Стой на месте!” Думаю: “Ого.” Ще страх не пропав, адже відповіли не українською мовою. Було зовсім не зрозуміло, чи це наші чи не наші. Питають: “Кто такой?” Кажу: “Доктор Хаос, рота вогневої підтримки, 90-й батальйон.” Мене питають: “Хто в батальйоні начмед?” Кажу: “Саша Кондратюк.” Покійний уже, на жаль. Питають: “Як його називають?” Кажу: “Чебурашка, бо в нього вуха великі.” Виявилось все ж, що там наші, ми їм передали рації, встановили контакт, що допомогло їм пізніше врятуватись. Мені потім старший з цієї пожежної частини, Адам, на жаль, уже покійний, говорив: “Добре, що це був ти і одразу кричав. Ми б побачили розвідників в темноті без зв’язку і у будь-якому випадку їх би розстріляли. Вдалось врятувати і бійців, що були без зв’язку, і розвідників від смерті.

– Чим ще запам’ятався Донецький аеропорт?

– В аеропорт ми заходили вже після того, як нас в Пісках добряче обстріляли. Заїжджали туди з боєм, в ніч на 1 грудня. Спочатку,

і ніхто нас хотілось жити...”

чесно скажу, був кількагодинний внутрішній шок. Аеропорт запам’ятався насамперед диким морозом а також тим, що абсолютно не було місця, де можна було б заховатись. Все прострілювалось. Ховались ближче до землі, це був єдиний порятунок. Звісно, ми намагались робити барикади із будівельних і підручних матеріалів, відривали якісь дошки. Все, що могли пересунути, відірвати, все йшло на барикади.

Бронежилет і каску за 12 останніх днів в аеропорту не зняв жодного разу. Практично увесь час за ці дні я провів на колінах зі своїм гранатометом. Насправді, знищити тоді вдалось дуже багатьох сепаратистів. Думаю, в той момент вони нас недооцінювали. В нас символом є вовк, ми зробили усе можливе, аби показати їм свої зуби. В той період був розбитий вщент ФСБ-шний підрозділ і командир їх бригади спецпризначення, що безпосередньо координував всі війська в Донецьку. Прийшов був навіть один із сепаратистів з білим прапором і просив на декілька годин перемир’я, щоб забрати хоча б тіла загиблих.

– З якими думками відправлялись в аеропорт в січні? Усвідомлювали, що можете не повернутись?

– За кілька діб поблизу аеропорту був організований медпункт нашого батальйону. На той час туди звозили поранених і загиблих з усіх бригад і батальйонів, навіть ворожих бійців. Було дуже багато двохсотих. Інколи просто були частини тіла. В мої обов’язки входило описувати їх, ідентифікувати, обшукувати. Неприємна робота. За день до цього я брав участь в штурмі монастиря біля самого аеропорту. На жаль, штурм був невдалим, нашу колону розбили. Наступного дня відправили на диспетчерську вежу. Ми у такому режимі вже перебували досить довго, тому були готовими до всього.

– Заходили під вогнем?

– Під постійним вогнем. При розвантаженні один з побратимів одразу загинув, і одного дуже серйозно поранило. Нас мало бути там восьмеро, зайшло шестеро. Машина, що нас привезла, одразу забрала загиблого з пораненим. Під час другої ротації в аеропорту я був вже на посаді санінструктора, а не гранатометника. До нас вночі добився ще один боєць, йому пощастило, що ми його одразу не розстріляли. Ми просто не влучили в нього з першого разу, і він почав голосно кричати. Виявилось, що він теж наш, з сусідньої бригади. Після невдалого наступу їх розбили, і він врятувався. Нас стало семеро. Потім прийшло ще поповнення. До нас відправили три бронемашини, усі три були спалені і розбиті, проте екіпажу третьої вдалось врятуватись. Хлопці добрались до нас обпечені, в уламках. Нас стало десять.

– Коли зрозуміли, що ви в оточенні і ніхто вас не забере, був відчай?

– Чесно кажучи, був. Хлопці почали дзвонити рідним, прощатись. Я написав повідомлення Олені, що ще на Майдані стала для мене другою мамою. Написав: “Все, не знаю чи залишусь живим, шанси дуже малі, ми в оточенні.” Відповідь надійшла дуже швидко. Вона відписала, що ми виберемось, стовідсотково виживемо, що в мене дуже сильні ангели-охоронці. Це повідомлення відкрило мені друге дихання.

– Рідним не зізнавались, де знаходитесь?

– Мама взнала, що я був в аеропорту, тільки в березні, коли я приїхав в Івано-Франківськ.

– Як прийшла в голову ідея подивитись на карти?

– Просто хотілось жити. Знайшли старі карти. Я своїм хлопцям розповів обстановку, все, що я бачив з своєї точки зору як спеціаліст. Спланували, запам’ятали орієнтири, викликали наші “Гради”, декілька залпів вдарили по позиціях сепаратистів. Це робилось для того, аби відволікти противника. Нас помітили. Почався обстріл, потім мінометний обстріл. Ми разом із пораненими повзли багнюкою. По орієнтирах вдалось добратись і вижити.

– Ангели-охоронці дійсно сильні…

– Стовідсотково. Ще й везучий. На диспетчерську вежу в січні я потрапив босоніж. Спочатку я був в валянках, але при розвантаженні все взуття повилітало невідомо куди. Тож до бойового поста я добрався босий. Почав шукати там в завалах хоч щось, що можна взути. Я тільки пригнувся, як побачив, що стоять німецькі, круті, теплі берци. Я міряю і бачу, що це мій розмір. Дивина!

– Ще якісь цікаві знахідки в терміналі були?

– В новому терміналі в грудні вдалось знайти пляшку Пепсі у будівельному смітті і пачку американського Мальборо. Пам’ятаю, як наш загиблий герой, Іван Зубков, сидить і каже: “В мене є одна мрія – попити Пепсі.” Всі почали сміятись, адже така мрія в аеропорту була дійсно нездійсненною. І я згадую, що в моєму речовому мішку є пепсі. Усі були просто шоковані.

– Обереги носили із собою?

– В Пісках волонтери подарували ляльку-мотанку. Також на руці був жовто-блакитний браслет від доньки Олени, моєї другої “мами”.

– Війна вас змінила?

– Після аеропорту став сміливішим, спраглішим до життя. Почав його більше цінувати і радіти дрібничкам. Коли ти вибираєшся із такої небезпеки, то просто не можеш бути нещасливим. Зараз я вже відновився на 5 курс магістратури. Війна продемонструвала наскільки потрібною є освіта. Якщо все буде добре, вже через рік буду офіцером.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

НА ПЕРЕДОВІЙ

Водій бронетранспортера рядовий за мобілізацією Костянтин.

І став охоронець оборонцем держави

Військовослужбовці цього підрозділу на передовій позиції в районі населеного пункту Щастя вже вісім місяців. До постійних обстрілів зі сторони тимчасово окупованих територій так званої “ЛНР” їм не звикати.

Водій бронетранспортера рядовий за мобілізацією Костянтин у складі 92-ї окремої механізованої бригади знаходиться на “передку” з жовтня минулого року. За цей час він знайшов багато друзів, а військові, з якими він боронить рубежі рідної держави, вже давно стали братами.

– Ті три села, що знаходяться навпроти нас, то там їхні (російські найманці, які воюють на стороні терористичних бандформувань “ЛНР” – прим. авт.) позиції, – розповідає Костянтин. – Вдень мало стріляють, в основному, як починає темніти, та вночі.

Пересуватися по передньому краю оборони доводиться максимально швидко. З розповідей військових відомо, що з іншої сторони працює снайпер. Бойовики змінили тактику ведення бою. Починають обстріл, провокують бійців Збройних Сил України на відкриття вогню у відповідь, аби засікти вогневі позиції.

– Ми відкриваємо вогонь у відповідь лише за наказом командування, – продовжує військовий, – і лиш у тому випадку, коли стовідсотково засікли позицію ворога, та працюємо на повне знешкодження.

Костянтину 33 роки, родом з Сумщини. На “гражданці”, закінчивши технікум, отримав спеціальність водія-механіка, а перед мобілізацією працював в приватній фірмі охоронцем. Під час третьої хвилі мобілізації отримавши повістку на руки, без вагань прибув до військового комісаріату. Протягом двох місяців були навчання на полігоні, опанування нової спеціальності – водія бронетранспортера. А з середини жовтня і до сьогодні, без ротації, – на передовій. Зізнається – важко, а в деяких випадках, особливо на початку, було лячно. Адже постійно знаходишся під обстрілами.

Сутеніє… Через годину чути поодинокі постріли з протилежної сторони. Військові не відповідають. Раптом починає працювати зенітна установка, бойовики ведуть вогонь розривними набоями, всі – в укриття.

– Знову стріляли з зенітки. Вони ж розривними луплять, якби трохи лівіше взяли, то вийшло б над нами, могло посікти осколками, – пояснює Костя.
– Напевно, від злості гатять навмання, адже на провокації ми не ведемося і позицій не розкриваємо.

За декілька хвилин обстріл завершується. Знову поодинокі постріли. Кожен день на воєнному сході – такий напружений, а кожна ніч може обернутися останнім подихом. Та зміцнюють бойовий дух солдатів дитячі малюнки, листівки, розвішані скрізь, де тільки можна. Дивляться на них сумні солдатські очі, а в серці проростає зерно надії, віри, сподівання. Аж раптом хвиля залпового вогню жене геть такі солодкі думки про дім.

Але, незважаючи ні на що, ми, українці, переможемо, адже це наша рідна земля і ми не допустимо, щоб ворог на ній панував!

Сергій Берець.
Із зони АТО, сектор “А”.
Фото автора.

Умовного противника знищено

На загальновійськовому полігоні Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, що на Житомирщині, завершився контрольний етап тактико-стройового заняття з етапами бойових стрільб одного із підрозділу ВДВ.

За ходом виконання практичних занять спостерігали начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко, тимчасово виконуючий обов'язки командувача Високомобільних десантних військ Збройних Сил України полковник Ігор Луньов.

З метою виконання бойового завдання "крилаті піхотинці" здійснили марш в район зосередження, під час якого воїни-десантники виконали рейдові дії у визначеній смузі, знищуючи опорні пункти та об'єкти умовного противника. Особлива увага приділялася інженерній дорозвідці маршрутів, розвідці та елементам тактичної медицини.

Потім військовослужбовці ВДВ виконали бойові стрільби із штатного озброєння під час наступу. Керівний склад підрозділу, у свою чергу, практично перевірив навички із "управління" вогнем при виконанні бойового завдання й організацію взаємодії.

Варто зазначити, що до участі в тактико-стройових заняттях були залучені військовослужбовці, які поповнили лави ВДВ у зв'язку із частковою мобілізацією, десантники – учасники АТО та представники добровольчих батальйонів.

Крім того, на навчальних місцях полігона проводилося випробування дослідних зразків перспективного озброєння та набоїв.

Прес-служба КВДВ ЗС України.
Руслан Лінник.

Хочеш миру – готуйся до війни!

Так вважають учасники командно-штабних навчань з територіальної оборони

Допоки на Донбасі триває так зване перемир'я, у Збройних Силах України проходять заходи з підвищення рівня боєготовності, ремонту і відновлення військової техніки, відпрацювання елементів бойового злагодження. Одним словом, військовослужбовці не сидять в очікуванні "манни небесної" у вигляді поступливості з боку ворога і "миролюбності" їхнього вождя. Українські захисники вчаться боронити свою землю, адже сьогодні їм протистоїть не примарне "ополчення" із місцевих сепаратистів, а добре підготовлені професійні "відпускники" збройних сил Росії.

Відтак, наші військові полігони сьогодні живуть справжнім "бойовим" життям, за яким, мабуть, скучили останніми роками. Триває підготовка і в самих військових частинах, у військових комісаріатах і госпіталях, а до занять задіяні не тільки чинні військовослужбовці, а й військовозобов'язані.

Зокрема, днями на Рівненщині відбувалася інтенсивна бойова підготовка з особовим складом стрілецького батальйону, який був призваний на навчальні збори в рамках навчань з територіальної оборони. Військовозобов'язані пройшли індивідуальну підготовку та злагодження відділень і взводів.

– З 5 червня на Рівненському загальновійськовому полігоні військові комісаріати області під керівництвом командувача військ оперативного командування "Захід" і голови Рівненської обласної державної адміністрації приступили до другого етапу навчань з територіальної оборони. Відповідно до замислу, на полігоні було розгорнуто стрілецький батальйон, – розповів військовий комісар Рівненського обласного військового комісаріату полковник Михайло Твердохліб.

Варто зазначити, що серед військовозобов'язаних у складі військової частини територіальної оборони польовий вишкіл пройшли шість голів сільських рад, п'ять депутатів районних, міських і селищних рад, 14 учасників бойових дій, директори шкіл, журналісти та представники інших професій.

Стрілецький батальйон призначений для захисту і охорони державного кордону та об'єктів у Рівненській області. Упродовж зборів учасники за напрямками підготовки опанували особливості розгортання і заряджання зенітної установки ЗУ-23-2 і 82-міліметрового міномета 2Б9 "Василько". Склали також нормативи із стрілецької зброї, гранатометів і протитанкових засобів, метання бойових гранат.

По завершенню навчань з територіальної оборони військовозобов'язані повернулися по домівках. Планується, що особовий склад стрілецького батальйону періодично залучатиметься до навчальних зборів для підтримання бойової майстерності.

Під Полтавою, на базі однієї із військових частин, Полтавським обласним військовим комісаріатом також було розгорнуто командно-штабні навчання з територіальної оборони з практичним призовом та формуванням стрілецького батальйону. Мета зборів – навчити особовий склад батальйону діяти в різних ситуаціях, бути спроможним виконувати поставлені завдання. І хоча, за словами обласного військового комісара полковника Бориса Павлова, подібні заходи проводяться на території майже половини областей України, у полтавців ці навчання мають низку особливостей.

– Головна особливість, – зазначив військовий комісар, – це те, що до навчань активно залучалися військовослужбовці з практичним досвідом участі в АТО. Це має і практичну, і моральну складову. Зокрема, резервісти навчаються саме того, що потрібно на війні. Кожен елемент бойової підготовки та злагодження пояснюється не на словах, а практично, новобранці вчаться у досвідчених бійців. Окрім того, дуже серйозна увага приділялась логістиці заходу: відповідні служби подбали про усі види забезпечення особового складу, щоб ні в кого не виникало сумніву щодо формального підходу до підготовки резервістів. Харчування, розміщення, речове забезпечення тощо стали предметом прискіпливої уваги як нашого керівництва, так і органів державної влади та громадськості.

На першому етапі районні військові комісаріати Полтавської області провели комплектування стрілецького батальйону територіальної оборони. Планово організували збір військовозобов'язаних, медичний огляд, облік особового складу, розподіл його по підрозділах, розміщення особового складу, внутрішню службу, проведення занять із заходів безпеки, основних положень територіальної оборони, адміністративної та кримінальної відповідальності військовослужбовців, видачу майна та матеріальних засобів у підрозділи.

Під час командно-штабного навчання відпрацювали практичні дії

підрозділів батальйону при виконанні завдань за призначенням в зоні територіальної оборони, зокрема здійснення маршу стрілецьких рот, посилених зенітним артилерійським взводом, мінометним взводом, ротою вогневої підтримки, інженерно-саперним відділенням.

Також у завдання плану зборів входило проведення організації охорони і оборони шляхом створення системи вогню, загороджень, інженерного обладнання об'єкта і прилеглої території. Здійснено організацію оборони аеродрому, а також марш розвідувальним взводом у визначений район, проведення розвідки з метою виявлення ДРГ, організація ізоляції (блокування) району їх дій.

Результатом навчань стало підвищення рівня професійної навченості резервістів, що дозволить значно зміцнити кадровий і оборонний потенціал нашої держави.

За підсумками командно-штабних навчань з територіальної оборони Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил Петро Порошенко провів нараду, у якій взяли участь керівництво Збройних Сил України та голови обласних державних адміністрацій.

Виступаючи перед присутніми, Президент відзначив важливість територіальної оборони у загальному комплексі заходів із забезпечення обороноздатності держави.

– Територіальна оборона має ряд суттєвих переваг над іншими військовими засобами, – зауважив Глава держави.

За його словами, правильна організація територіальної оборони може вивільнити деякі бойові частини від не властивих їм функцій і завдань, зокрема пов'язаних з охороною військових та важливих державних об'єктів, утриманням маршрутів пересування та маневру військ тощо.

– Органи управління та підрозділи сил територіальної оборони, які досконало знають свою місцевість та соціально-політичну ситуацію в зонах чи районах їх відповідальності, мають перевагу у боротьбі з диверсійно-розвідувальними групами противника та незаконними військовими формуваннями, – сказав Петро Порошенко.

Верховний Головнокомандувач також зазначив, що утримання сил тероборони обходиться для держави значно дешевше, ніж утримання регулярних військ, наприклад, у США – в 6 разів, в Данії та ФРН – в 10 разів, оскільки основними джерелами їх забезпечення є місцеві ресурси та матеріально-технічні запаси місцевих військових баз.

Президент звернув увагу на необхідність врахування особливостей досвіду гібридної війни.

– Реалії сьогодення вимагають пошуку нових шляхів і механізмів суттєвого оновлення системи територіальної оборони України, підвищення її ефективності та функціонування, – наголосив Глава держави.

Саме для цього, як зазначив Верховний Головнокомандувач, було вирішено провести командно-штабне навчання з територіальної оборони з практичним призовом на навчальні (перевірочні) збори військовозобов'язаних для комплектування підрозділів територіальної оборони. Президент зауважив, що за метою та масштабами таке навчання відбувається вперше.

Олександр Гайн.
Володимир Лазарєв.
Фото авторів.

Сашко Положинський: "Щиро захоплююсь хлопцями, які боронять нашу країну"

Просто неба, без особливої апаратури, спецефектів і фінансової підтримки. Лідер гурту Тартак Сашко Положинський разом з гуртом Riffmaster дали концерт для українських воїнів у Краматорську. Це вже чотирнадцятий виступ Олександра у зоні АТО. І, хоч інколи співати доводиться під супровід канонади, зупинятись співак не планує. Адже нашим хлопцям так потрібна підтримка.

– Сашко, ми знаємо, що це не перший ваш концерт у зоні АТО для українських воїнів. Скільки і де ви виступали? Чи їздили на передову?

– З концертами для наших солдат ми почали їздити недавно, з травня цього року. Щойно тут, в Краматорську, у штабі АТО, ви слухали чотирнадцятий. Зараз я з вами поспілкуюсь, хлопці зберуть апаратуру і поїдемо ще в одне місце, де нас також чекають воїни – буде п'ятнадцятий. Два концерти на сьогодні, але бувало таке, що давали й по три концерти за день. Були концерти лише для військових, як зараз, були для військових із цивільними, наприклад у Дзержинську. Але переважно їздимо сюди для військових, на закриті території, які охороняються, куди нас пускають на кілька годин, щоб ми мали можливість виступити, поспілкуватись з солдатами, пофотографуватись, інколи поїсти, що теж важливо.

– В штаб АТО цього разу ви заїхали по дорозі на передову чи з передової?

– Цього разу наш тур зоною АТО спланований таким чином, що на передову ми не потрапляємо. Поїдемо наступного разу. Ну аж зовсім на "передок" ми взагалі не їздимо. Люди, які запрошують нас на концерт, розуміють, що це ризиковано. Ризиковано як для нас, так і для воїнів, які будуть на концерті. Тому намагаються знаходити більш-менш спокійні місця, якщо є можливість, військовослужбовці під'їжджають, щоб нас послухати. Але, все ж таки кілька концертів ми дали під супровід канонади. Інколи це танкові були постріли, інколи – артилерія, постріли зі стрілецької зброї я вже навіть не рахую…

Коли вибухи лунають десь на відстані, це все не видається таким небезпечним і страшним. Ніби петарди якісь вибухають. Не почуваєш в собі страху, коли це десь там… А коли ми їхали в гості до прикордонників під Маріуполем, перетинали одну небезпечну ділянку – на нас одягнули бронежилети, і одразу страшнувато стало. Якесь відчуття безпосередньої небезпеки.

– А як вам взагалі наша військова публіка?

– Військова публіка чудова. Ми щиро захоплюємось цими хлопцями, які боронять нашу країну. Звичайно, в різних місцях нас сприймають по-різному. Завжди позитивно, але десь більш емоційно, десь – більш стримано. Ситуація на різних ділянках фронту різна, і це не може не позначитись на характері концерту. Наприклад, коли ми давали концерт у Водяному, слухачі були не те що стримані, я б сказав втомлені. Це вже був вечір. Ми туди довго добирались, бо потрібно було шукати безпечні маршрути пересування. Тай про сам виступ домовились буквально за декілька годин до початку. Дзвонили через волонтерів до військових:

– Готові прийняти?

– Так.

– Є люди, які будуть слухати, яким це буде цікаво?

– Є.

– Все, ми їдемо.

Тобто там було досить не просто…

А сьогодні в організаційному плані все значно простіше, концерт був заздалегідь запланований, нас чекали. Було багато слухачів, дуже тепла атмосфера. Приємно, що люди і на концерті підтримували, і підійшли після виступу, щоб подякувати за наші пісні, тисли руки, фотографувались. Це насправді дуже важливо, адже артист не для себе виступає, артист виступає для публіки. І коли ти приїжджаєш співати для такої специфічної аудиторії, для людей, які щодня ризикують життям, боронячи нашу неньку Україну, захищаючи нас усіх, і ці люди так добре тебе приймають, дякують за виступ – це багато вартує. Ми дуже вдячні воїнам, адже вони дають можливість українцям далі жити, працювати,

виховувати дітей. А нам – створювати пісні і виступати.

– У більшості українських виконавців тема війни з'явилась буквально півроку-рік тому. У деяких ваших піснях вона піднімалась ще п'ять, десять років тому. Що вас спонукало тоді писати пісні такого спрямування?

– До написання таких пісень, маю на увазі військово-патріотичного характеру, не тільки війна може спонукати. Це люди, обставини, інформація, почуття, які ти переживаєш. Я дуже часто надихався емоціями під час спілкування з патріотичною молоддю. Багато подібних пісень народжувались у спілкуванні з пластунами, з хлопцями та дівчатами з національного альянсу. З таких молодіжних організацій, які своїм життям, своїм натхненням, своїм запалом зачіпали в мені якісь там струнки і штовхали до написання пісень, близьких і потрібних в першу чергу людям. Але, як показує час і досвід, ці пісні знаходять відгук в серцях багатьох людей. І навіть якщо подивитись на кількість переглядів наших відео, то патріотичні кліпи мають набагато більше переглядів, ніж ліричні чи розважальні. Ще приклад. Півроку тому ми проводили опитування перед концертом до вісімнадцятиліття гурту ТАРТАК, де наші шанувальники вирішували, які пісні ми заспіваємо на своє повноліття. Перших три місця зайняли пісні "Я не хочу", "Лицарський хрест" і "Не кажучи нікому". Ці три пісні написані досить давно і так чи інакше, патріотичного спрямування.

– Пісня "Ніхто крім нас" користується просто шаленою популярністю серед військових. Коли виходить наступний ваш альбом, і чи буде він присвячений військово-патріотичній тематиці?

– Наш новий альбом вже осьось має вийти. Він дозводиться на студії, там п'ятнадцять пісень, більшість з яких, звичайно, патріотичного характеру. Деякі пісні альбому написані раніше, одна взагалі є моєю першою піснею. А деякі написані зовсім недавно. Пісні розтягнуті в часі, але зібрані в один альбом такого соціально-патріотичного спрямування. Я думаю, тим людям, яким близька така частина нашої творчості, цей альбом буде дуже потрібним, важливим і актуальним.

– Багато відомих людей, артистів беруть активну участь у різних волонтерських проектах, а деякі навіть особисто відвозять допомогу для бійців чи підрозділів на передову. Ви теж є волонтером?

– Я скільки пам'ятаю, наш гурт постійно був задіяний в різних благочинних проектах. Ми постійно передаємо різні речі, подарунки для благодійних аукціонів. А зараз у нас є чимало знайомих волонтерів, яким ми передаємо частину грошей, виручених з концертів. А вони постійно працюють з підрозділами, їздять на позиції і краще знають, що потрібно бійцям. Зараз в українських артистів, як і в переважної більшості українців, заробітки не найкращі. Тому ця волонтерська хвиля, яка була на початку, трохи стихла, втратила потужність. Але, якщо з'являється можливість, звичайно, допомагаємо волонтерам, які допомагають армії. І якщо не ми допоможемо, то хто ж тоді… Безпосередньою волонтерською роботою я не займаюся, бо в цьому не тямлю. Я роблю те, що я вмію робити. А я вмію писати пісні, вмію виконувати їх для людей. Для наших воїнів я це роблю на безкорисливих засадах. Для інших – за гроші. Але знову ж таки, гроші даю волонтерам, які купують для наших бійців обмундирування, харчі, потрібні прилади.

До речі, зараз, їдучи на концерт, я привіз дві пари берців. Мені їх дали волонтери, попросили передати бійцям, які замовляли. Ніби дрібничка, але я відчуваю, що зробив щось корисне. Підняв настрій і бойовий дух воїнам, ще й передачу привіз.

А взагалі, я вважаю, що занадто активна допомога чи благодійність шкодить, бо підмінюються функції держави. Якщо ми акцентуємо велику увагу, великі кошти, великі зусилля в цьому напрямку – ми не сприяємо будівництву держави, яка б мала всі ці функції виконувати. Дуже важливо не загратися, як то кажуть, не перейти межу. А енергію суспільства спрямовувати на оновлення держави, на те, щоб змусити саме державу виконувати всі ці функції, які зараз здійснюють волонтери і різні благодійні організації.

P.S. Після виступу Олександра бійці ще довго з ним фотографувалися, брали автографи та дякували за чудові пісні й настрій.

Олександр Олехнович.
"Крила України".
Із зони АТО.

Війна очима дитини

(продовження)

Нещодавно ми писали про опитування вихованців Вишнівської школи №2, що на Київщині. Оскільки відповідей, достойних того, щоб їх прочитала доросла аудиторія газети, виявилося надзвичайно багато, друкуємо другу частину матеріалу.

Що зараз відбувається в Україні?

Ілля, 10 років

В деяких регіонах України проходить війна з Росією. Ворог застосовує "Гради", "Смерчі", "Урагани", танки Т-90, Т-80, Т-72, Т-74, самохідні артилерійські установки "Акація", "Гвоздика", мінomети калібру 120 мм і 82 мм, гаубиці Д-30 і протитанкові гармати МТ-12.

Анна, 12 років

Зараз в Україні війна. Війна, яка забирає багато відважних молодих хлопців. Помирають не тільки українські солдати, а й наші вороги – російські воїни. Ця війна змінила всіх українців. Кожен обрав для себе свою дорогу – хтось поїхав в Росію, хтось в інші країни, а дехто боронить Україну.

Антоніна, 13 років

На даний момент в Україні відбувається спроба приєднати частину України до Росії.

Дарина, 13 років

В країні зараз відбувається повний хаос. На сході вбивають тисячі людей – як мирних, так і військових. Для нашої влади цей жах – проста гра. Вони не цінують тисячі людських життів, не говорячи вже про одиниці. Олігархія і влада руйнують нашу країну, наш народ, культуру. Росія пхає свій ніс куди не слід. Схаменіться, адже кожне життя на рахунку.

Єлизавета, 14 років

Люди гідно відстоюють значимість існування України як єдиної, сильної і могутньої держави, незважаючи на найгірші часи в її історії. Зараз в Україні війна, через яку вона стає сильнішою.

Дарина, 15 років

Можна сказати, що в нашій державі точиться справжня війна, де кожен знаходиться в небезпеці. Проте найстрашнішим є те, що на громадян здійснюється сильний інформаційний вплив, і у зв'язку з цим багато хто не може зрозуміти усю сутність цих подій. Ми повинні вірити в краще майбутнє, у нашу країну і в те, що дуже скоро все скінчиться і ми всі разом будемо жити під мирним небом.

Хто допомагає українцям відстоювати незалежність країни?

Марія, 7 років

Америка, Європа.

Ксенія, 7 років

Всі, хто був у АТО.

Ольга, 11 років

Люди. Вони допомагають чим можуть.

Дарина, 12 років

Саме наші солдати, наші орли, захисники відстоюють незалежність країни. У кривавих, жорстоких боях захищають нас, а ми допомагаємо їм їжею, ліками та усім необхідним. Москалі складають про нас різні погані байки. Але своїм добром ми переможемо. Герої не вмирають! Слава Україні!

Валентина, 12 років

Воїни АТО. Вони воюють за мир в Україні, відстоюють незалежність країни, вмирають за наше щасливе майбутнє. Солдати – наші герої!

Вікторія, 13 років

Лідери європейських країн. Допомагає наша гідність, честь, сила!!!

Яна, 13 років

Бійці АТО, люди – своїми пожертвами, діти – надіями, і, звичайно, Бог. Слава Україні! Дякую вам за все!

Федір, 15 років

На мою думку, найбільше українцям допомагає чеченський батальйон імені Джохара Дудаєва. Я вважаю, що чеченці найсильніші воїни. Тим бойовикам, котрі воюють на сході України за гроші на стороні ДНР і ЛНР, можуть лише протистояти воїни з батальйону імені Джохара Дудаєва. І мені дуже шкода, що його колишній командир Іса Мунаєв пав смертю хоробрих на полі битви, віддавши своє життя за Україну та український Донецьк і Луганськ. Він для мене є справжнім героєм.

Вікторія, 15 років

Ми самі собі допомагаємо відстоювати незалежність нашої країни. Допомога інших країн є недостатньою і часто просто словесна. Можливо, тому, що інші країни відстоюють незалежність не власної Батьківщини.

Яку зброю використовує ворог проти України?

Саша, 7 років

Танки, снайперів, гранати, АК-47, броньовики.

Саша, 10 років

Гради, танки, автомати, пістолети, кулемети, гранатомети….

Дарина, 11 років

Яку поставляє Кремль. Будь-яку – "Гради", "Смерчі", міномети, самохідні установки, танки.

Олег, 11 років

"Град", "Гвоздика", 127-мм міномет, повітряну оборону, бронетехніку. Це ніщо проти української сили духу і віри в перемогу.

Августин, 12 років

120-мм міномет, 152-мм гаубиці, безпілотники, артилерію, танки, піхоту, автомат, кулемети, міни, гранатомет, гранати, самохідні, броньовані машини, гради, бомбардувальники, протитанкові їжаки.

Сніжана, 13 років

Пістолети, гранатомети, міномети, автомати, танки, гармати, кулемет. Дякуємо за ваші старання для нас!

Артем, 13 років

Ту, яку не можна. Ворог вчиняє підло, несправедливо. З таким підлим, поганим ворогом не треба по-хорошому, він цього не розуміє. З ним треба так, як він з нами.

Єлизавета, 14 років

Ворог використовує зброю тяжкої артилерії. Та, на мою думку, якщо навіть ворогам привозили б не дуже хорошу зброю, то вони б все одно стріляли, тому що не у всіх людей є вибір. Є різні люди. Є ті, яких примушують стріляти, а є ті, які самі йшли та брали в руки зброю. Мені дуже шкода!

Захар, 14 років

Інформаційну, вогнепальну зброю, танки, артилерію, "Гради", 25 кадр.

Ангеліна, 14 років

Мені здається, це важка артилерія, автомати, гранати і так далі. Зброя може бути моральною. Це знущання над народом, глузування. Кожна людина розуміє по-своєму, це моя думка. Війна залишить свій слід в моїй пам'яті.

Ольга, 15 років

Ворог використовує неправдиву інформацію, показуючи її людям по телебаченню, радіо, газетах. Також ворог використовує автомати, "Гради", танки, які убивають людей.

Дмитро, 17 років

САУ, РСЗО "Град", РСЗО "Смерч", "Буратіно", хімічна зброя (при взятті Донецького аеропорту), Т-62, Т-72, Т-64, АК-47.

Яка зброя нам необхідна, щоб перемогти ворога?

Тимофій, 7 років

Термінатор, Стелс, авіаносець.

Роман, 7 років

Команда.

Людмила, 10 років

Доброта, любов, радість. Але найкраще – думка про мир та патріотизм. Не здаватися! Слава Україні! Героям слава!

Кирило, 12 років

Я вважаю, що нам потрібна віра в перемогу, бо без віри її ніколи не досягти. Вона об'єднує народ і дає йому велику силу та волю. Українці – споконвіків вільний народ, єдиний і сильний. В єдності наша сила. Тому перемога буде за нами. Наш народ ще ніхто ніколи не підкорював і не зможе цього зробити, бо не можна здолати того, хто народжений бути вільним.

Валерія, 12 років

Головна зброя – це люди. Війна зачепила кожного з нас. Україна має об'єднатися, щоб перемогти агресора. Все залежить тільки від нас. В українців є головна зброя, і вона незламна – це надія та віра.

Назар, 13 років

1000-1500 одиниць танків "Оплот", авіацію та артилерію ("тюльпани", "гвоздики", "смерчі", "гради").

Дарина, 14 років

Як на мене, щоб перемогти ворога, потрібно тримати Україну під контролем та злагоджено боротися, не розділятися під час боротьби. Злагодженість та наполегливість усього народу, хитрість та мудрість допоможуть Україні перемогти агресорів. Також потрібно підтримувати гармонію в країні, дослухатися думок усього народу, а не тільки влади, треба мати стратегію як вести боротьбу, а не боротися спонтанно, хто як хоче. Тому будьмо дружніми та працьовитими як єдина держава, сильна та могутня!

Марина, 14 років

Я гадаю, що найкраща зброя – це віра. Вона допомагає нам уже цілий рік боротися за нашу землю. Саме віра дітей у солдатів, наших захисників, підіймає їхній дух та направляє на захист та виживання.

Софія, 15 років

Головна зброя – віра в свій народ і в перемогу. Люди мають бути морально витривалими і не втрачати надії. А також хоробрість, сміливість, незламність духу та ідея нації. Саме завдяки цим, здавалося б, простим речам ми переможемо. Вірю в свій народ!

Яким чином Україна зможе перемогти у війні?

Олексій, 7 років

Потрібно дружити з однокласниками, не сваритися. Я люблю Україну! Я козак України!

Женя, 7 років

Розумом.

Павло, 7 років

Якщо в неї буде сильна зброя і якщо ми не будемо здаватися.

Артем, 8 років

Якщо вона буде старатися і йти до кінця!

Антон, 10 років

Напевно, своєю сміливістю. А ще президент Росії зрозуміє, що ми ніколи і нікому не віддамо свою Батьківщину.

Анастасія, 11 років

Правда – на нашому боці, і брат брата не убиває, якщо він нам насправді брат…Україна завжди була і назавжди залишиться незалежною країною, тому що в українців є віра в добро і мир.

Ангеліна, 11 років

Я вважаю, що якщо люди об'єднаються, то Україна зможе перемогти зло і люту війну. Адже усі разом ми будемо сильними, і ніхто не має бути байдужим, насміхатися та нехтувати подіями в Україні. Зло, яке керує війною, є жорсткою чоловічою рукою, яка не зламала нас. Єднання має допомогти нам, ніхто не повинен бути зрадником, і тоді ми будемо непереможними!!!

Ангеліна, 12 років

Треба, щоб люди об'єдналися і були всі за державу, у якій ми живемо. Як один захищали її, не зраджували свою Батьківщину, треба бути патріотами своєї країни. Менше витрачати гроші на дрібниці, а краще пожертвувати на АТО, щоб можна було купити більше зброї, сучасної техніки, бронежилетів.

Радислав, 13 років

Україна може перемогти у війні, якщо не буде стояти на одному місці, а почне атакувати! Якщо "ДНР" та "ЛНР" не дотримуються Мінських угод, – чому ми повинні втрачати героїв?!!!

Влад, 14 років

Повна реформа армії та структури правління в цілому, повне оновлення парламенту та перевірка усіх посадових осіб. Перемога буде спільною, адже одні захищають кордон, а інші постачають їжу, одяг, екіпірування. Зняття з консервації військової техніки та, якщо бойовики будуть провокувати наші війська на атаку, не відсиджуватися, не давати бойовикам стягувати сили, а показати, де раки зимують.

Наталія, 15 років

Я вважаю, що Україна зможе перемогти тільки тоді, коли усі ми докладемо хоча б якихось зусиль для цього. Деякі люди воюють, ризикуючи своїм життям заради нас, а ми зараз лише можемо допомагати їм морально і матеріально. Ми повинні підтримувати їхній бойовий дух, стан здоров'я. Щоб перемогти у війні, повинні брати участь усі, хоча роль у кожного різна, проте мета – одна. Об'єднавшись, ми – велика сила, яку неможливо здолати!

Як Україні повернути Крим?

Артем, 6 років

Вбити всіх ворогів в Криму.

Денис, 8 років

Зробити перемир'я.

Анна, 8 років

Крим сам повернеться.

Макар, 11 років

Треба ввести санкції проти Криму, а якщо не допоможе, то анексувати його в Росії так само, як вона це зробила.

В'ячеслав, 11 років

Іти в наступ на агресора та відбити наш Крим.

Анна, 11 років

Битися до останнього, вбити Путіна.

Анастасія, 12 років

На жаль, ми не можемо чути гуркіт моря, крик чайок у Криму. Адже він окупований російськими бойовиками. Крим здавна належав Україні. Крим – це не "исконно русская территория", бо входив до України багато років. Повернути Крим ми можемо не тільки зброєю, а й єднанням всього народу. Тільки разом ми можемо повстати проти жорстокого вбивці. Звернення особисто від мене: "Дорогі бійці! Хоча ми не можемо взяти зброю в руки, ми всім серцем з вами, на фронті, і ми підтримуємо вас всім серцем". Герої не вмирають! Слава Україні!

Карина,13 років

Я думаю, що потрібно боротися. Треба відстоювати своє. Дуже сумно, що є такі люди, які нахабно влазять на чужу територію і починають встановлювати свої поняття та права. Я впевнена, що українці своєю мужністю та за допомогою козацького духу відстоять своє, а Крим буде наш тоді, коли згине останній ворог України (Путін).

Микола, 13 років

Потрібно вступити в Євросоюз. Взяти техніку (наші "Оплоти"), зібрати солдатів і зробити повітряний штурм на Росію. Адже Крим наш! І нехай Путін зрозуміє, що ми непереможні! Слава Україні!

Євген, 14 років

На мою думку, через декілька років у Криму почнеться "Майдан", адже кримчани зрозуміють, що погано бути рабами… Краще бути вільним, ніж рабом. Україна понад усе!!!

Євгенія, 14 років

Я вважаю, що потрібно швидко, нікому не повідомляючи, зібрати все військо та рішуче наступати на Крим. Але це може не спрацювати. Може, через роки наш Крим стане занедбаною, занепалою частиною країни, і нам його "подарують" як минулого разу. Але це навряд чи вийде з таким ставленням до всього як в нас та в сусідній країні.

Віктор, 15 років

Крим потрібно повертати так, як у нас його забрали. Прийти і відвоювати. А взагалі, на мою думку, ми занадто легко його віддали. Потрібно було тримати його до останнього.

Кого ти вважаєш ворогом України?

Вероніка, 6 років

Януковича.

Артем, 7 років

Я вважаю ворогом України Путіна.

Христина, 11 років

Росію (Путіна), Яника, окупантів.

Мирослав, 10 років

Ворог України – російський президент Путін та сепаратисти.

Софія, 11 років

Я вважаю ворогом України того, хто каже, що війна потрібна, що ми – бандерівці, що ми насильно відправляємо бійців на фронт і хочемо, щоб вони загинули. Ворогом України можна назвати будь-кого, хто каже, що ми програємо війну.

Денис, 12 років

Росія виявляє агресію до України. Путін забезпечує терористів необхідним озброєнням. Росія – ворог України!

Анна, 13 років

Україна не має справжнього ворога.

Анна, 13 років

Вороги України – це не ті люди, які воюють проти нас. Ті російські солдати ніколи у житті не захотіли б покидати свої сім'ї та помирати. Багато з них після війни залишаються невідомими. Такої долі жоден чоловік не хотів би. Ці солдати підкоряються іншим, тим, хто має над ними владу. Вони слухають тих, у кого жорстокі серця, які хочуть жити тільки для себе, і їм байдуже на життя інших. Я вважаю, що ворогом України є не Росія. Це ті люди, у яких закам'янілі серця і які мають велику владу!

Анастасія, 14 років

В України немає ворогів. Навіть Росія не є ворогом, адже росіяни просто вбили собі в тямку, що українці знищують їхню країну. Путін налаштовує громадян Росії проти нас – українців.

Юлія, 14 років

Ворогом України я вважаю тих, хто зазіхає на її кордони і прагне їх завоювати, і саме через це гинуть та страждають люди, помирають солдати, які зовсім не хотіли війни. Через війну багато матерів не дочекаються своїх синів, щоб знову їх обійняти, та багато дітей залишається без улюбленого тата.

Андрій, 14 років

Ворогом України я вважаю у більшій мірі не зовнішнього ворога, а "п'яту колону" – людей, які проживають на території нашої держави, але підтримують сепаратизм, корупцію. Ці люди становлять для України більшу загрозу ніж Росія.

Кого ти вважаєш героєм АТО?

Нікіта, 7 років

Всіх українських воїнів.

Максим, 8 років

Всіх, хто був у зоні АТО.

Анастасія, 8 років

Мого тата, який зараз в АТО.

Саша, 8 років

В мене є дядько, його вчинки на війні вражають.

Крістіна, 10 років

Дідуся моєї подруги Василя Васильовича Романенка.

Вікторія, 11 років

Я вважаю героєм свого хрещеного. Він зараз вдома, але воював у Слов'янську та донецькому аеропорту.

Аліна, 12 років

Я вважаю героями АТО тих солдатів, які зараз на війні на сході країни та які вже повернулися з Луганська чи Донецька. Вони є справжніми героями. Та що там героями – Супергероями! Кожен оплакує тих, хто безжально загинув на війні, бо втрат справді дуже багато. Але я вірю, що дуже скоро ця війна скінчиться, і Україна переможе! Адже український народ безстрашний, сильний і непереможний!!!

Дмитро, 12 років

Героєм АТО я вважаю Гуменюка Бориса. Адже він, незважаючи на свої літературні здібності, пішов воювати. І зараз своїми оптимістичними віршами підтримує та надихає воїнів. Я вважаю цю людину гідною звання героя АТО.

Артем, 12 років

Героями АТО є не тільки ті люди, які відстрілюються в окопах, а й волонтери, люди, які йдуть в наступ. Героями АТО можна вважати навіть тих людей, які там проживають та допомагають українській армії. Героями є всі люди, які беруть участь у війні або допомагають військовим.

Ангеліна, 12 років

На мою думку, кожен, хто воює в АТО, – герой. Кожен, хто захищає кордони нашої країни, вже заслуговує на шану та вічну пам'ять. І неважливо, чи ти снайпер, чи ти кухар. Ці люди надзвичайно відчайдушні та сміливі. Вони кожен день роблять подвиги і не просять за це слави. Вони не зарозумілі і заслуговують називатися героями!

Влада, 13 років

Для мене герої АТО – це наші хлопці-українці, які захищають мене, моїх рідних, друзів і всю нашу країну!!! Бажаю перемоги! Слава Україні!

Денис, 13 років

Всіх, хто загинув за наш мир у страшній війні, де кожен був нарівні з іншими.

Максим, 13 років

Герой АТО – це та людина, яка незважаючи ні на що, захищає свою Батьківщину та, не знаючи страху, йде в бій, хоче миру в Україні. Люди дуже вдячні бійцям АТО за їхній захист! Дякую Вам!

Саша, 13 років

Справжнім героєм АТО я вважаю тих людей, котрі захищають свою Батьківщину. Але герої це роблять не для війни, а заради нас. І, на мою думку, роблять це вони дуже гарно, оскільки Росія втричі більша за Україну, а наші герої вже більше року не здаються.

Катерина, 14 років

Я вважаю героєм АТО Ярослава Заречнєва. А взагалі, то всі люди – герої нашої країни.

Вікторія, 16 років

Не можу сказати, хто саме. Кожен, хто вижив та протримався, хто досі залишається у вирі подій жахливої війни, – є героєм.

Що воїни АТО мають робити в мирному житті?

Андрій, 7 років

Лікуватися.

Альбіна, 8 років

Відпочивати.

Вероніка, 8 років

Жити.

Ольга, 10 років

Радіти життю і вірити, що війни ніколи не буде.

Вікторія, 11 років

Вони повинні підтримувати воїнів, що знаходяться в АТО.

Яна, 11 років

Посміхатися, не сумувати. Уболівати за своїх побратимів (теж військових), бути теж сміливим, ніколи не засмучуватись.

Анна, 12 років

Ветерани АТО повинні будуть мати гордість, що змогли перебороти свій страх і пішли на війну. Не кожен готовий вмирати заради своєї Батьківщини. Я вважаю, що дуже важко бути на війні, і потрібні люди, щоб захищати нашу Україну, але не кожен хоче туди піти.

Дмитро, 12 років

В мирному житті ветерани АТО не повинні бути сторонніми для людей та забутими іншими поколіннями. Тому що вони захищали країну від кремлівських ворогів, які налаштовані як роботи на бездушне винищення невинних громадян.

Юрій, 13 років

Ветерани АТО мають відпочити від страшної війни між двома країнами, які ще з давніх-давен були братами. Відпочити як фізично, так і духовно. І вони повинні розказувати молодшому поколінню про свої подвиги, про подвиги своїх побратимів-солдат. Після війни ветеранам АТО повинні дати звання "Герой України". Але не всі вони можуть вижити після обстрілів зі сторони терористів. Треба берегти Україну. Слава Україні! Героям слава!

Марина, 13 років

Я вважаю, що ветерани, насамперед, – дуже хоробрі люди, які заслуговують на мирне життя зі своїми сім'ями. Вони повинні радіти буденним подіям, багато часу проводити зі своїми рідними, адже вони – це найдорожче, що є у житті. Ми повинні пишатися нашими героями, які боронять нашу Батьківщину.

Дарина, 13 років

Радіти мирному життю, радіти успіхам своїх внуків та дітей. Насолоджуватися життям, подорожувати і здійснювати свої мрії.

Ольга, 15 років

Я вважаю, що ветерани АТО мають навчати дітей любити Україну. Вірити в її майбутнє. Бійці повинні розповідати про події війни, щоб більше не було таких повторів, які принесуть розруху та смерть.

Наталія, 15 років

Як на мене, ветерани АТО мають відпочивати в своїх нових квартирах, а молоде покоління захищатиме, як вони, свою землю, народ і найголовніше, – Україну, рідну землю. Суспільство береже та плекає свою мову. Народ і мова – поняття нерозривні. Як писала Ліна Костенко: "Нації вмирають не від інфаркту, спочатку їм відбирає мову".

Інна, 17 років

У мирному житті ветерани АТО мають триматися один одного, підтримувати своїх близьких, мати національну честь і патріотизм, але все одно обороняти нашу державу, її кордони і суверенітет. Навіть якщо немає воєнних дій, навчатися і далі воєнній справі, обороняти нас і наше майбутнє.

В цьому навчальному році в школі було проведено дві ярмарки: "Подаруй Миколайчика" до дня святого Миколая та "Подаруй пасочку" напередодні Великодня. Діти самі виготовляли різноманітні смаколики, тож ярмарка вирізнялася креативністю малечі. Зібрані кошти використали цілеспрямовано. Оскільки школа співпрацює з тутешнім військкоматом, є змога дізнавалися про потреби бійців. Таким чином було закуплено берци місцевим бійцям.

Крім ярмарків іде постійна співпраця зі столичними фондами "Українська революція" та "Я вірю в Україну". Все, що вони просили, – листи, малюнки – школярі робили і передавали через благодійників бійцям в АТО. Постійна допомога від учнівського та педагогічного колективу йде також реабілітаційному центру в Києві та госпіталю в Ірпіні. До того ж, 6 дитячих будинків на окупованій території теж відчули підтримку школи: силами вчителів, учнів та батьків було зібрано необхідні речі та продукти і відправлено малечі.

Та й в самому закладі по різних класах навчається 35 дітей-переселенців. Як стверджує директор школи Тетяна Пашинська, з ними труднощів не виникало. Перш за все, вихованці розуміють, хто ворог країни. Разом з тим, в школі функціонує факультатив з російської мови, тож у цьому руслі для дітей не існує ніякого примусу.

Протягом року пройшла низка патріотичних заходів за участі вихованців школи. Минулого разу відзначилися випускники. Вони знайшли та підготували інформацію про воїнів, що полягли за Україну, та тих, хто зараз перебуває в АТО. Не відстають й десятикласники. Коли потрібно було зібрати кошти на кровоспинні ліки, учні вирішили звернулися до місцевих жителів з проханням приносити гроші в школу. Зробили оголошення та наклеїли на всі під'їзди будинків міста. Місію виконали – необхідну кількість грошей зібрали.

Колектив школи і надалі планує продовжувати роботу, навіть під час канікул. Нещодавно за допомогою звернулися благодійні фонди. На війну пішли нові бійці, в яких нема дитячих малюнків та листів.

– Протягом останнього тижня перед канікулами ми залучили до цього дітей, щоб три місяці було що відправляти. Вчительський і батьківський колектив на канікули не йде, тому ми співпрацюватимемо. І якщо буде щось потрібно – відгукнемося, – запевняє Тетяна Пашинська.

Ярослава Марченко.
"Крила України".
Фото автора.

АМБІЦІЇ

A400M в майбутньому може зайняти нішу С-130

Тепер, коли завершена європейська сертифікація військово-транспортного літака A400M і поставлений перший серійний зразок для ВПС Франції, компанія Airbus Military має намір серйозно увійти в глобальний ринок зі своїм новим продуктом. Про це повідомляє defense-aerospace.com.

На зараз компанія вже має замовлення на будівництво 174 машин цього типу, що складає 32% ринку літаків такого класу в західних країнах. У компанії сподіваються, що з часом випуск літаків досягне 26-27 машин на рік.

Більше того, представники Airbus Military вже напряму говорять про конкуренцію A400M для американських літаків. На їх думку, A400M більший та потужніший ніж С-130J і значно гнучкіший у використанні ніж С-17, позаяк може експлуатуватися з грунтових прифронтових аеродромів. Літак здатний перевозити вантаж масою 20 т на відстань 6390 км, у той час як С-130J такий самий вантаж доставить лише на дальність до 3000 км. A400M здатний перевозити важку армійську техніку за винятком основних бойових танків і важких САУ, для транспортування яких на великі відстані використовуються морські судна чи українські Ан-124 "Руслан". Втім, основними перевагами літака в компанії називають його здатність підняти 25 т вантажу з грунтової ЗПС довжиною всього 750 м та вартість експлуатаційного циклу, що складає всього 35% від показника С-130J.

Порівняння з "Супер Геркулесом" у цьому випадку не є випадковим, оскільки саме цей літак в найближчі десятиліття стане основним конкурентом A400M. Загалом літаків С-130 і С-130J побудовано понад дві з половиною тисячі одиниць, які перебувають на озброєнні ВПС 72 країн світу. І, звичайно ж, неминуче прийде час, коли їх таки доведеться заміняти на щось більш сучасне.

Щоправда, A400M не є найкращим у класі, як це намагаються подавати у Airbus Military. Зокрема, у вітчизняного Ан-70 максимальна комерційне навантаження – 47 тонн, у A400M – 37. Об'єм вантажної кабіни у "сімдесятого" на сорок кубічних метрів більший, та й крейсерська швидкість майже на сотню кілометрів на годину є вищою. Із вантажем 37 тонн Ан-70 може летіти на дальність до 4700 кілометрів, A400M – до 3200. Зрештою, Ан-70 має кращу паливну ефективність та суттєво нижчу ринкову вартість.

ТЕНДЕР

Головний критерій – вартість

До 2030 року Фінляндія планує замінити свої застарілі винищувачі McDonnell Douglas F/A-18, яких на озброєнні ВПС країни налічується 60 одиниць. Про це повідомляє defensenews.com. Обиратимуть літак серед трьох європейських і двох іноземних компаній: Eurofighter Typhoon, Dassault Rafale, Boeing Super Hornet або Lockheed Martin JSF F-35, JAS Gripen.

Поки що у командуванні ВПС Фінляндії не називають точну кількість літаків, які планують закупити, але зазначили, що 60 "Хорнетів" цілком відповідали потребам оборони країни. У найближчі кілька місяців тут мають підтвердити свою зацікавленість у придбанні нових бойових літаків. Власне, підвести підсумки конкурсу планують вже у 2017 році. Втім, остаточне рішення щодо закупівлі літаків прийматиметься не раніше 2021 року. Загальна вартість контракту може скласти 6-10 млрд євро.

Експерти вважають, що саме вартість пропозиції буде одним із ключових чинників під час вибору виробника. Адже економічні реалії країни вже зараз диктують необхідність суворої економії фінансових коштів. Тому, цілком ймовірно, може бути обраний літак, який не повністю задовольнятиме вимоги ВПС, але буде доступним з бюджетних міркувань.

УПРАВЛІННЯ

Командний центр НАТО відкрили у Таллінні

Днями в Таллінні відбулася церемонія відкриття командного центру НАТО (NFIU – NATO Force Integration Units). Про це повідомила прес-служба міноборони Естонії. Відкриття цього Центру стало наслідком лютневої зустрічі міністрів оборони країн-членів Північноатлантичного альянсу, де було прийнято рішення про розміщення на сході Європи шести центрів командування і управління (NFIU) – в Естонії, Латвії, Литві, Польщі, Болгарії та Румунії.

Ці командні центри забезпечуватимуть швидке розміщення сил союзників в регіоні, підтримуватимуть планування колективної безпеки та координуватимуть навчання у зоні відповідальності.

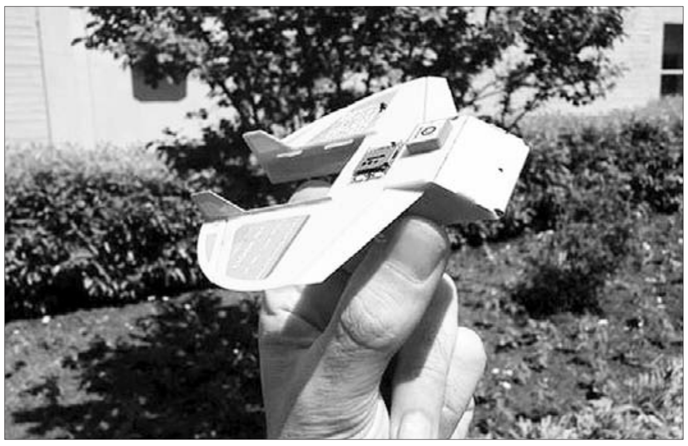
– Початок роботи штабного елемента НАТО у Таллінні демонструє, що союзники по Альянсу серйозно ставляться до питань колективної безпеки. Особливо це є показовим у розрізі конфлікту на Україні, що викликає неабияку заклопотаність. Приємно бачити, що НАТО адаптується до нової ситуації у сфері безпеки та збільшує свою присутність в державах на межах альянсу, – сказав міністр оборони Естонії Свен Міксер на церемонії відкриття Центру.

На повну потужність Центр НАТО має запрацювати вже за рік. Естонія надає для нього свої ресурси, приміщення та персонал. У роботі штабу, який дислокуватиметься в Таллінні, поряд з естонськими військовослужбовцями братимуть участь союзники із США, Нідерландів, Канади, Норвегії, Польщі, Франції, Німеччини, Великобританії та Угорщини.

МІНІ-ТЕХНОЛОГІЇ

Безпілотник-цикада

Інженери науково-дослідної лабораторії ВМС США розробили мініатюрний безпілотний літальний апарат, про який після використання за призначенням можна просто забути.

Новий безпілотник, що отримав назву Cicada, уміщається на долоні. Його планер виконаний з легкого пластику. У міні-безпілотника відсутній двигун. Як стверджують розробники, такі апарати, у разі їх прийняття на озброєння, можуть тисячами скидатися над територією противника для проведення розвідки або спостереження.

За словами представника лабораторії, одночасне застосування великої кількості таких апаратів гарантує, що противник не зможе перехопити їх усіх. При цьому сам апарат буде настільки дешевим, що після того, як він виконає своє завдання, про нього можна буде просто забути. Зараз вартість одного прототипу Cicada складає близько тисячі доларів, проте після початку серійного виробництва її можна буде зменшити до 250 доларів. Залежно від набору електроніки та обладнання, що використовується на конкретному апараті, його вартість може бути ще знижено.

МАНЕВРИ

У Білорусі провели навчання неподалік кордону з Україною

За планом перевірки системи посилення охорони кордону Білорусі на південному напрямку, цього тижня проходили навчання з силами територіальної оборони Гомельської області.

Як повідомляє прес-служба міноборони країни, під час навчання відпрацьовувалися питання поетапного посилення держкордону на південному напрямку, а також приймалися рішення на управління силами відповідно до навчальної обстановки. Про те, яка саме сценарна ситуація розігрувалася в рамках навчань, не уточнюється.

Варто зазначити, що з 2 червня у країні проводиться перевірка ефективності охорони кордону з Україною. Відповідне доручення дав особисто президент Олександр Лукашенко. На початку місяця були приведені в повну бойову готовність підрозділи 38-ї і 103-ї окремих мобільних бригад Збройних сил Білорусі, які, за повідомленнями білоруських ЗМІ, досі перебувають біля кордону з Україною і продовжують виконувати спільні завдання разом із прикордонниками.

Індія спустила на воду перший авіаносець власної побудови

В Індії відбувся спуск на воду першого авіаносця власної побудови. Про це повідомляє The Times of India. Авіаносець "Вікрант" виведений з доку і пришвартований до заводської причальної стінки для подальшої добудови вже на плаву.

Закладений в 2009-му корабель, незважаючи на незавершені роботи щодо корпуса, вже двічі виводили з доку. Перший раз недобудований корпус був спущений на воду 29 грудня 2011-го з метою звільнення доку для будівництва комерційного судна. Потім авіаносець був виведений з будівельного доку 12 серпня 2013-го в ході церемонії "хрещення", коли він і отримав назву "Вікрант". Це ім'я було успадковано від авіаносця типу "Мажестік" британської побудови, що входив до складу ВМС Індії з 1961 по 1997 рік.

Вихід корабля в море на випробування заплановано на кінець наступного року, а повністю завершити будівництво та дообладнання авіаносця планують у 2018-му. Цього ж року його передадуть флоту. Щоправда, цей термін багато фахівців оцінюють як нереалістичний, вважаючи, що корабель не увійде до складу ВМС Індії навіть до 2020 року.

Авіаносець побудований за проектом 71, розробленим за допомогою російського "Невського проектно-конструкторського бюро", а також італійського суднобудівного об'єднання Fincantieri. Повна проектна водотоннажність "Вікранта" складає 37500 тонн, довжина – 262 метри, найбільша ширина по польотній палубі – 60 метрів. Газотурбінна силова установка потужністю 80 мегаватів повинна забезпечити швидкість ходу 28 вузлів. Корабель застосовує схему, традиційну для радянського суднобудівництва, що передбачає використання трампліна під час зльоту літаків та посадку на палубу за допомогою аерофінішерів. Комплекс авіаційно-технічних засобів корабля розроблений і вироблений в Росії.

Чисельність авіагрупи корабля складатиме близько трьох десятків літаків типу МіГ-29К/КУБ, Naval Tejas. Крім того, на кораблі базуватимуться вертольоти різних типів та призначення. Власн, озброєння авіаносця відповідно до проекту має складатися із ЗРК Barak-8 ізраїльської розробки та російської 30-міліметрової шестиствольної зенітної установки АК-630.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

Президент України: “Нам є що запропонувати світові”

Президент України Петро Порошенко відвідав Державне підприємство “Антонов” напередодні його участі у Всесвітній авіаційній виставці в Ле Бурже.

“Авіабудування визначене зараз стратегічним сектором, важливим як для безпеки, так і для економіки держави”, – сказав Президент під час зустрічі з провідними спеціалістами підприємства.

Глава держави висловив переконання, що об’єднання ДП “Антонов” з Державним концерном “Укроборонпром” дасть поштовх розвитку вітчизняного авіабудування. “Лише декілька країн світу володіють таким потенціалом і такими технологіями, які сьогодні в Україні уособлює “Антонов”. Дуже сподіваюся, що останнє рішення Уряду, коли об’єднуються літакобудівний потенціал “Антонова” з можливостями “Укроборонпрому”, дасть свою синергію, – наголосив Петро Порошенко. – Головне, що нам потрібно, – поєднати досвід конструкторського генію, фантастичних традицій машинобудування з сучасними традиціями менеджменту”.

За словами Глава держави, у контексті інтеграції до “Укроборонпрому” ДП “Антонов” буде відновлено державне замовлення. “Це не лише можливе, але є пріоритетним завданням керівництва – як підприємства, так і “Укроборонпрому”. Хотів би бачити в державному оборонному замовленні на 2016 рік продукцію “Антонова”, – заявив Президент, зазначивши, що пріоритетними мають стати виконання замовлень щодо створення перспективних транспортних та спеціалізованих літаків, безпілотних літальних апаратів, створення нової авіатехніки.

Глава держави звернув увагу на можливість розвитку співпраці підприємства з іноземними партнерами, країнами-членами НАТО. “Нам є що запропонувати світові”, – підкреслив він.

Президент наголосив на важливості прискорення програми імпортозаміщення комплектуючих виробів на літаках “Антонов” та нарощення темпів серійного виробництва літаків. Уряд має забезпечити відповідні умови для успішного функціонування підприємства та виконання цих завдань, як висловився Глава держави, “дати йому можливість працювати на повну”.

“Коли проти України ведеться неоголошена, підступна та жорстока війна, жодна кооперація та спільне виробництво авіакосмічної та оборонної продукції з Росією стали неможливими в принципі”, – наголосив Петро Порошенко.

На переконання Президента, переорієнтація на нові ринки збуту та нових партнерів сприятиме розвитку лідера авіабудування країни. “Я вірю, що це лише початок відродження слави вашого підприємства, яке ми підтримаємо настільки, наскільки зможемо підтримати в умовах війни”, – сказав він.

Петро Порошенко зазначив, що як Президент надаватиме підтримку розвитку підприємства та просуванню його продукції у світі. “Приємно було, що визначальну роль при укладенні контракту з Саудівською Аравією зіграв той факт, що Президент України також літає на літаку “Антонова” – якщо вже на такому літає Президент, то його варто купувати”, – зауважив Глава держави.

Президент ознайомився з роботою авіазаводу. У цеху номер 10 Петро Порошенко оглянув зразки продукції підприємства, а саме – літаки Ан-158, Ан-70 та Ан-26. Глава держави випробував в роботі тренажер літака Ан-148 у залі випробувально-пілотажних стендів.

Глава держави поставив завдання новому керівникові – виконуючому обов’язки президента ДП “Антонов” Михайлу Гвоздьову та уточнив завдання для конструкторського бюро.

На озброєння української армії надійдуть танки “Оплот”

З 2016 року в українську армію почнуть надходити танки “Оплот”. Про це поінформував керівник Радбезу країни Олександр Турчинов. Він уточнив, що дані бойові машини є найсучаснішими танками, одними з кращих у світі.

З початку 2015 року в армію були поставлені більше 700 одиниць нової і модернізованої бойової техніки, відремонтовано ще 6 тис. одиниць. З урахуванням обмежених ресурсів, якими володіє Україна, відновлено постачання Збройним Силам модернізованих Т-64 “Булат”.

Олександр Турчинов повідомив і про наміри української сторони брати участь в експорті озброєнь. ВПК держави готовий виконувати й іноземні замовлення з метою повернення на світові збройові ринки.

Двигуни для австрійських літаків вироблятимуть в Запоріжжі

“Укроборонпром” підписав Меморандум з адаптації, сертифікації, виробництва, продажу та післяпродажного обслуговування двигунів АІ-450 для літаків австрійської компанії Diamond Aircraft Industries GmbH. Відповідних домовленостей досягнула українська делегація на французькому авіасалоні “Ле Бурже-2015”.

– Це лише початок нашої роботи на “Ле Бурже”. Завдяки новим контрактам Україна отримає валютні надходження, а наші підприємства надаватимуть людям роботу. Сьогодні, коли український ОПК набирає обертів, з нами хочуть співпрацювати західні компанії, і нам є що їм запропонувати, – заявив Генеральний директор “Укроборонпрому” Роман Романов.

ДП “Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро “Прогрес” імені академіка О.Г.Івченка є виконавцем відповідних домовленостей. Турбовальний газотурбінний двигун АІ-450 призначений для легких вертольотів і літаків вагою від 1500 до 4000 кг і може бути використаний у складі двовигунових і одновигунових силових установок літальних апаратів.

За словами Генерального директора, ці домовленості нададуть потужного поштовху роботі підприємства, адже українські фахівці будуть не тільки виготовляти, але й супроводжувати роботу цих двигунів, надавати послуги експлуатаційного сервісу.

Нацгвардію підсилять “Козаки”

У Національну гвардію України до кінця червня нинішнього року надійде 22 бронеавтомобілі “Козак-2”. Про це під час брифінгу заявив тво начальника бронетанкового відділу ГУ Національної гвардії підполковник Сергій П’ятегорець. До кінця поточного місяця очікують першу партію бойових броньованих машин.

“Укладено контракт з науковим об’єднанням “Практика”, яке випускає наш сучасний “Козак”. На даний момент контракт укладено, і до кінця червня, я думаю, ми отримаємо першу партію “Козаків” у кількості 22 одиниці”, – заявив він.

За його С.П’ятегорця, Нацгвардія і далі планує закуповувати ці швидкісні бронеавтомобілі. Крім того, НГУ вже уклала контракти на поставку нових БТР-3Е, БТР-4 і ББМ.

Офіцер також додав, що гострої нестачі броньованої техніки Нацгвардія не відчуває, але потребує додаткової кількості швидкісних бронеавтомобілів. Наразі в розпорядженні Нацгвардії є близько 170 одиниць бронетанкової техніки.

Запорізький дистанційно керований “Укроп”

Фахівці із Запоріжжя розробляють автомобіль-безпілотник “Укроп”. Старт проекту був даний порівняно недавно, наприкінці 2014 року, і в його рамках було відкрито фонд для фінансової підтримки розробників.

Безпілотний автомобіль – це машина, якою можна керувати дистанційно, подібно до дитячих радіокерованих автомобілів. Тільки технології і завдання тут, звичайно, на порядок вищі.

Як заявив Сергій Румянцев, керівник проекту, інженери вже розробили систему управління і тепер інтегрують її безпосередньо в сам автомобіль. Дистанційно керований транспортний засіб може бути використано як в мирних, так й у військових цілях. Коли всі роботи будуть завершені, авто зможе їздити без водія. Для управління транспортом достатньо буде бюджетного планшета і підключення до Wi-Fi.

Однак загальнодоступну цивільну мережу Wi-Fi не можна вважати надійним методом контролю та управління, тому розробляється система шифрованого каналу – Wimax.

Сьогодні першою моделлю безпілотного автомобіля запорізьких конструкторів є звичайний Деу Ланос. Але в планах розробника – вдосконалення та інтеграція системи управління в армійський Джип. Керований дистанційно автомобіль на його базі отримає назву “Ukrop”. Це буде перший сухопутний національний безпілотний бойовий автомобіль, призначений для патрулювання населених пунктів та охорони державного кордону.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

18 – 28 червня

22 червня 1936 р. *швейцарський полковник Г.А.Форбос здійснив рекордний стрибок без парашута з висоти 120 м з борту дирижабля "Гінденбург" в озеро Констанса.*

22 червня 1944 р. *здійснив перший політ німецький Ме-328В – недорогий швидкісний винищувач і штурмовик з двома пульсуючими повітряно-реактивними двигунами Аргус As-014.*

22 червня 1955 р. *народився головний редактор науково-популярного авіаційного журналу "Авиация и время" О.М.Ларіонов.*

22 червня 1956 р. *перший політ здійснив американський легкий палубний штурмовик Douglas A-4 Skyhawk.*

22 червня 1998 р. *полковник Іван Черненко вперше в історії Військово-Повітряних Сил ЗС України виконав трансатлантичний переліт на літаку Су-27 з України в Сполучені Штати Америки і у зворотному напрямку.*

23 червня 1931 р. *почався перший навколосвітній переліт В.Поста і Г.Гетті (США).*

23 червня 1951 р. *на Дніпропетровському заводі №586 (з 1966 року – Південний машинобудівний завод) організовано серійне виробництво бойових ракет Р-1.*

23 червня 1983 р. *перший політ здійснив перший серійний літак Ан-32.*

23 червня 1994 р. *почалися льотні випробування багатоцільового літака Ан-38-100 з двигунами TPE 331, екіпаж О.К.Хрустицького.*

23 червня 2000 р. *почалася розробка пасажирського літака надвеликої місткості Airbus A380.*

24 червня 1927 р. *відбувся перший політ першого варіанта навчального літака У-2, М.М.Громов.*

24 червня 1961 р. *відбувся перший політ прототипу багатоцільового транспортного вертольота одногвинтової схеми Мі-8 з одним двигуном АІ-24В, екіпаж Б.В.Земскова.*

25 червня 1950 р. *відбувся перший політ американського передсерійного зразка бомбардувальника B-47A фірми Боїнг.*

25 червня 1955 р. *у повітря вперше піднявся французький експериментальний винищувач Dassault Mirage MD.550.*

25 червня 1983 р. *почалися полігонні випробування на малопомітність МіГ-23 №5029 з радіопоглинальним покриттям, М.О.Толбоєв.*

26 червня 1925 р. *відбувся перший політ пасажирського літака К-1 конструкції К.Калініна.*

26 червня 1935 р. *перший політ здійснив стратостат "СССР-1 біс".*

26 червня 1936 р. *відбувся перший політ вертольота Fw-61 конструкції Г.Фокке (Німеччина). Це був перший вдалий вертоліт.*

26 червня 1973 р. *перший політ здійснив дослідний ізраїльський винищувач "Кфір" С.2.*

26 червня 1983 р. *відбувся перший політ літака-паливозаправника Іл-78.*

27 червня 1920 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу генерал-лейтенант авіації О.І.Молодчий.*

27 червня 1923 р. *Л.Х.Сміт та Дж.П.Ріхтер вперше продемонстрували заправку в польоті, два літаки de Havilland DH.18 (США).*

27 червня 1950 р. *перший політ здійснив дослідний зразок аргентинського одномісного одномоторного багатоцільового реактивного винищувача FMA I.Ae. 33 Pulqui II, льотчик-випробувачу FMA Едмундо Освальдо Вайсс.*

27 червня 1994 р. *відбувся запуск космічної крилатої ракети-носія Pegasus з борта літака Lockheed L-1011 TriStar.*

27 червня 1995 р. *відбувся запуск МКК "Атлантіс" (США).*

27 червня 2007 р. *вийшов Указ Президента України про встановлення свята – Дня Повітряних Сил ЗС України (відзначається щорічно в першу неділю серпня).*

28 червня 1968 р. *відбувся перший політ британського протичовнового літака "Німрод" MR 1.*

28 червня 1988 р. *перший політ здійснив прототип одномісного багатофункціонального винищувача Су-35 з двигунами АЛ-31Ф.*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

18 червня 1965 р. *народився начальник 5-го Об'єднаного центру електрогазового та автотехнічного забезпечення Повітряних Сил ЗС України, заслужений працівник транспорту України полковник Я.Й.Лерман.*

24 червня 1957 р. *народився начальник Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, кандидат технічних наук, професор С.М.Неділько.*

25 червня 1976 р. *народився президент – голова правління Державної акціонерної холдингової компанії "Артем" В.К.Коробов.*

Подільський ас

20 червня виповнюється 100-річчя від дня народження вінничанина Віктора Хасіна – льотчика-винищувача й Героя Радянського Союзу.

У березні 1930 року, після закінчення школи фабрично-заводського навчання, Віктор Хасін вперше переступив прохідну Вінницького суперфосфатного заводу. Працював паяльником-автогенником сірчанокислотного цеху. Тут розпочалося його трудове життя. Тут гартувався його характер.

Та юнак мріяв стати льотчиком. І, коли у Вінниці організували аероклуб, він став одним із перших його курсантів. Але дорога в небо виявилася не такою близькою, як йому гадалось.

Трохи більше двох років Віктор працював на заводі. Потім став шофером. З липня 1934 по січень 1935 року навчався в Харківській школі планеристів. А у серпні того ж року Хасін нарешті потрапив до рідного аероклубу: спершу – начальником планерної станції, згодом він став льотчиком-інструктором.

У 1939 році Віктор Хасін вдягнув військовий однострій та став льотчиком-винищувачем.

На фронтах Великої Вітчизняної війни Віктор Хасін – з 22 червня 1941 року. З кожним днем він набував досвіду, вчився нещадно бити ненависного ворога. В цих боях він пройшов шлях від рядового льотчика до командира ескадрильї.

В музеї Повітряних Сил – філії Національного Військово-історичного музею, що знаходиться на території Командування Повітряних Сил, встановлено погруддя офіцера з зображенням Золотої Зірки Героя. Це – образ Віктора Яковича Хасіна, колишнього хіміка, хороброго учасника Великої Вітчизняної.

Військова професія Хасіна – льотчик-винищувач. Але скоро подолянин став повітряним майстром широкого профілю: чудовий розвідник, майстер штурмових ударів по військах та аеродромах ворога, відважний повітряний боєць.

Як відзначало командування, Хасін "завжди шукає ворога, незважаючи на будь-які його переваги, нав'язує бій, знищує його або змушує втікати".

Свій багатий досвід офіцер Хасін передавав молодим бійцям, навчаючи їх мистецтва повітряного і штурмового бою. В цій буденній наполегливій роботі він постійно і своєчасно розкривав перед ними тактичні новинки ворога, вчив не боятися льотчиків Люфтваффе, сміливо вступати в бій.

Особливо вдало В.Хасін умів прикривати дії своїх штурмовиків та бомбардувальників. Майстерне передпольотне навчання, розбір кожного проведеного бою сприяли тому, що літаки, яких прикривали Хасін і його підлеглі, практично не мали втрат.

Про все це добре розповідають скупі рядки бойових документів:

"27 лютого 1942 року в районі міста Зміїв дев'ять винищувачів І-153 під командуванням Хасіна вилетіли на штурмовку ворожих танків. При підході до цілі на групу накинулися вісімнадцять "мессерів". Віктор Якович і частина його льотчиків вступили в бій з фашистами, сковували їхні дії і дали змогу іншим радянським льотчикам скинути бомби на танки. Потім вони по черзі відбивали атаки ворога і штурмували ворожі танки. В цьому бою Хасін збив літак Ме-109 і підбив два танки. Його товариші знищили ще сім танків.

26 липня 1942 року шістка винищувачів Як-1 під командуванням Хасіна прикривала дії штурмовиків Іл-2, які вилетіли на знищення ворожої переправи через Дон в районі Калача. На неї напали 26 "мессерів". Радянські соколи сковували дії ворожої групи і дали можливість штурмовикам знищити ворожу переправу. В цьому нерівному бою були збиті чотири ворожі літаки. Група Хасіна втрат не зазнала".

Як ми вже говорили, Хасін був чудовим розвідником. На розвідку він вилітав за будь-яких умов і завжди доставляв цінні дані про дислокацію ворожих позицій та сил. Так було і 3 серпня 1942 року. Група Хасіна вилетіла на розвідку ворожого тилу в районі Сталінграда. Неподалік від станції Морозівської Хасін виявив добре замаскований ворожий аеродром.

Через дві години на його знищення вилетіли двадцять шість Іл-2 під прикриттям двадцяти чотирьох Як-1. Хасін провів групу до аеродрому і першим кинувся штурмувати ворожі позиції. Після першої атаки він зі своєю четвіркою піднявся вгору для прикриття штурмових дій групи.

З сусіднього аеродрому ворог підняв 16 "мессерів". Винищувачі під командуванням Хасіна вступили з ними в бій і не дали змоги напасти на штурмовиків. В цьому бою радянські соколи збили 6 ворожих літаків. Ще 56 літаків були знищені на землі, так і не злетівши. На свій рахунок В.Хасін записав чотири знищені фашистські літаки. За цей бій він був нагороджений орденом Леніна.

Наприкінці 1942 року Хасін прибув на Калінінський фронт. "Старий" повітряний боєць і бувалий фронтовик став авторитетним наставником.

Під час наступу радянських військ в районі міста Великі Луки група "яків" під командуванням заступника командира ескадрильї старшого лейтенанта Віктора Хасіна зустріла 6 ворожих бомбардувальників Ю-88, які йшли в супроводі винищувачів. Умілим маневром Хасін вивів свою групу в бік сонця, а тоді раптово атакував ворожі бомбардувальники, особисто збивши "юнкерс". Скинувши бомби абикуди, інші ворожі бомбардувальники накивали п'ятами. Подібне чекало і ще одну групу "юнкерсів": втративши бомбардувальник, вона змушена була повернути на захід.

27 лютого 1943 року шістка Як-7 під командуванням капітана Хасіна прикривала дії штурмовиків, На зворотному курсі станція наведення передала Хасіну наказ: прикрити п'ятірку "ілів", які летіли штурмувати ворога в районі міста Стара Русса, Наказавши чотирьом своїм льотчикам прикривати "стару" групу, Хасін зі своїм веденим повернули назад, щоб прикрити нову групу штурмовиків.

На радянські літаки напали десять "фоккерів". Відбиваючи атаку, Хасін і його ведений збили по одній ворожій машині. Хасін збиває ще одного фашиста. Але сили були нерівні. З висоти Хасіна і його веденого раптово атакувала пара німецьких винищувачів. Капітан Хасін дістав поранення в ногу і в бік. Літак загорівся.

Розкривши в кабіні парашут, на 50-метровій висоті поранений Хасін викинувся з палаючого літака і впав у глибокий сніг. Ведений, який прикривав приземлення командира, теж був збитий.

Три доби, стікаючи кров'ю, обпечений і голодний, капітан Хасін пролежав у снігу, поки його не врятував пілот санітарного літака.

Після лікування в тилу відважний льотчик приймав літаки на авіаційному заводі, робив усе можливе, аби наблизити Перемогу.

За зразкове виконання бойових завдань командування на фронті і проявлені при цьому мужність та героїзм Указом Президії Верховної Ради СРСР від 1 травня 1943 року командиру ескадрильї 271-го винищувального авіаполку капітану Хасіну Віктору Яковичу було присвоєне звання Героя Радянського Союзу.

За час перебування на фронті гвардії майор Віктор Хасін здійснив 659 бойових вильотів. У 257 повітряних боях він збив 10 ворожих літаків сам і 5 – в парі, знищив 8 німецьких літаків на землі та багато іншої ворожої техніки: 160 автомашин с вантажами і піхотою противника, 1 залізничний ешелон, 1 паровоз, зруйнував 2 переправи, подавив 32 гармати, знищив до 960 гітлерівських солдатів та офіцерів.

Відважний сокіл не дожив до Дня Перемоги – його молоде життя трагічно обірвалося 14 січня 1944 року. Але подвиг легендарного вінничанина увійшов у безсмертя. Наприкінці 1974 року ремонтна бригада сірчанокислотного цеху навічно зарахувала Віктора Яковича Хасіна до свого складу. Герой продовжує жити в серцях подолян.

Олександр Щелканов.
м.Вінниця.

Армійці тріумфують на Європейських іграх

На Олімпійському стадіоні в Баку (Азербайджан) проходять перші в історії Європейські ігри – новий континентальний проект спортивних змагань найвищого рівня. Понад 6000 спортсменів з 49 країн Європи змагатимуться у 20 видах спорту: 16 олімпійських і 4 неолімпійських (52 спортивні дисципліни). Зокрема, у 11 видах спорту атлети розігруватимуть олімпійські ліцензії на Ігри XXXI Олімпіади в Ріо-де-Жанейро-2016.

На перших Європейських іграх збірну України представлятимуть 243 спортсмени, які будуть виступати в 19 з 20 видів спорту. З них до складу збірної команди Збройних Сил України входять 37 спортсменів.

Перші "армійські" медалі з Європейських ігор в Баку вибороли українські борці греко-римського стилю, спортсмени-інструктори команди майстрів з єдиноборств ЦСК ЗС України – солдати служби за контрактом Центрального спортивного клубу Збройних Сил України Жан Беленюк (85 кг) та Дмитро Пишков (80 кг).

– Трохи засмутився, що не вдалося завоювати золоту медаль, але пишаюся і "сріблом"! До речі, дуже хороша медаль. Щодо моєї поразки у фінальній сутичці, то з цього постараюся взяти максимальну користь. Необхідно робити висновки, не повторювати помилок і багато працювати. Сподіваюся, що мені вдасться потрапити на Олімпійські ігри-2016 і виграти медаль. Щоб перемогти в Ріо, треба боротися без помилок, – наводить слова Жана Беленюка прес-служба НОК України.

Прекрасного запалу задали наші спортивні гімнасти вже на початку свого виступу. Чоловіча команда у складі працівника ЗС України Олега Верняєва, Микити Єрмака (спортактив Центрального спортивного клубу Збройних Сил України) та Ігоря Радівілова принесли в скарбничку української збірної срібну медаль Євроігор-2015. За підсумками двох кваліфікаційних днів, українські гімнасти фінішували другими з результатом – 177.429.

Гімнаст Микита Єрмак зізнався, що на початку старту мав невелике хвилювання.

– Перед початком змагань я дуже нервував, відчував хвилювання. Мені здавалося, що серце вискочить із грудей. Але коли вийшов на помост, взявся за снаряд, тоді хвилювання одразу зникло. Я відчув впевненість! Дуже радий, що ми з хлопцями здобули цю нагороду, – сказав Микита.

Ще однією нагородою відзначилися старший солдат служби за контрактом Марія Повх (Одеса) і Анастасія Тодорова, які здобули "бронзу" у веслуванні на байдарці-двійці на 200 м. Результат українок – 37.719.

Гідно представив країну і працівник Збройних Сил України Павло Коростильов (ЦСК ЗС України). Незважаючи на те, що українець посів лише 5 місце у змаганнях з кульової стрільби з результатом у фіналі 138.2, він завойовав ліцензію на Олімпійські ігри у Ріо-де-Жанейро.

Збірна України розгромила Люксембург

У відбірковому матчі до Євро-2016 збірна України здобула перемогу над командою Люксембургу. Матч у Львові на стадіоні "Арена-Львів" завершився із рахунком 3:0.

Підопічні Михайла Фоменка в першому таймі показали досить невиразну гру і на перерву пішли під свист трибун.

Доля матчу була вирішена у другому таймі. Явний аутсайдер цієї гри команда Люксембургу зуміла на рівних протриматися з українцями протягом першого тайму. Але, відразу ж після перерви, пропустила гол. Взяття воріт вийшло дещо курйозним. На 49-й хвилині Микола Морозюк навісив справа, ніхто не дотягнувся до м'яча, який влучив у груди Артему Кравцю і відскочив у ворота, під штангу – 1:0. А через 8 хвилин перевагу українців подвоїв Денис Гармаш. Знову навісив Морозюк праворуч, у штрафному набіг Шевчук і пробив. М'яч потрапив у Коноплянку і "свічкою" відскочив назад до В'ячеслава. Захисник Шахтаря скинув "круглого" вправо, і Гармаш головою переправив у сітку – 2:0. Під завісу гри Євген Коноплянка точним ударом довів рахунок до – 3:0 на користь збірної України.

У підсумку, українці набрали 12 очок у турнірній таблиці Групи З, наздогнавши за кількістю балів команду Іспанії. Втім, лідери групи – збірні Іспанії та Словаччини – мають по 1 грі в запасі, які проведуть у неділю пізно ввечері. Команди, що посядуть перші два місця у групах, автоматично потрапляють на Євро-2016, який пройде у Франції.

Наступну гру українці зіграють 5 вересня проти збірної Білорусі.

Українці завоювали шість медалей на ЧЄ зі стрибків у воду

В Ростоку (Німеччина) завершився чемпіонат Європи зі стрибків у воду. Всього було розіграно 11 комплектів нагород.

Медаль найвищого ґатунку Україні принесла Юлія Прокопчук (представниця команди майстрів з плавання Центрального спортивного клубу Збройних Сил України, прапорщик), яка у стрибках з 10-метрової вишки показала найкращий за всіх результат – 327.50.

Срібні медалі завоював дует Ілля Кваша/Олександр Горшковозов у синхронних стрибках з 3-метрового трампліна. Бронзовими призерами стали – Юлія Прокопчук та Ілля Кваша у командних змаганнях, Олена Федорова та Олег Колодій – в індивідуальних стрибках з метрового трампліна і дует Максим Долгов/Олександр Горшковозов у синхронних стрибках з вишки.

За підсумками чемпіонату Європи в загальнокомандному заліку збірна України посіла 5-е місце, а скарбничка збірної поповнилася шістьма медалями – однією золотою, однією срібною та чотирма бронзовими.

Ольга Саладуха – третя на етапі "Діамантової ліги" в Осло

В Осло (Норвегія) пройшов шостий етап "Діамантової ліги". Україну представляли п'ять спортсменів.

Ольга Саладуха посіла третє місце у потрійному стрибку з кращим результатом в четвертій спробі – 14,46 м. Перемогла колумбійка Катерина Ібаргуен (14,68 м), другою стала болгарка Габріела Петрова (14,57).

Богдан Бондаренко у стрибках у висоту посів 5-е місце, взявши у другій спробі планку на висоті 2,33 м. Потім українець пропустив 2,36, а висота 2,38 йому не підкорилася. Андрій Проценко був 9-м з результатом 2,25 м. Переміг китаєць Гуовей Чжан (2,36), другим був італієць Марко Фазінотті (2,33), який виперединув у спробах поділили третє місце катарця мутази Есса Баршіма і американця Еріка Кінарда (по 2,33).

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор **М. ПОПЛАВСЬКИЙ**
Заст. головного редактора: С.Клименко.
ТВО відповідального секретаря: В.Дем'яненко.
Дизайн та верстка: Н.Ярмілко.
Літературний редактор: О.Уретій.
Тир. 9245 Зам. № 152223.
Перший редактор Сергій Свенцицький

										Система умовних знаків		
										Нота		
										Країна Кленового Листя		Крута глибока западина
						Радянський авіаконструктор	Цирковий майданчик		Зенітний ракетний комплекс			
	Головна артерія	Високовулканізований каучук				Одиниця виміру земельної площі	Радіоактивний газ					
		Марка літака							Гідролокатор		Християнський пустельник	
							Видатний радянський флотоводець					
				Чоловіче ім'я							Твір Гомера	
		Український письменник		Знаряддя для писання чорнилом				Орган нюху				
Гори в Америці					Місто в Китаї		Кулясте зерно окису заліза	Радянський важкий танк		Праотець	Дугоподібне склепіння	
Свобода	Місце приготування борошна		Лікар-костоправ									
Американський письменник			Марка пістолета									

Найстарший волонтер:

“Я так хочу, щоб в Україні був мир”

Полтавчанці Ользі Петрівні Майбороді нещодавно виповнилось 103 роки. Довгожителька постійно молиться про завершення війни, що триває на сході України більше року. Також вона майже з кожної пенсії передає гроші для допомоги бійцям, які отримали поранення в зоні АТО.

Навіть у свій день народження Ольга Петрівна зробила внесок у загальну справу. Коли архієпископ Федір, що очолює волонтерську організацію “Команда небайдужих”, дарував жінці ікону і вітав зі святом, вона передала в скриньку організації 700 гривень.

– Де яка копійка є – намагаюся допомогти нашій армії, щоб вона врятувала нас, зупинила війну, щоб наші хлопці не падали без ніг і без рук каліками, – коментує Ольга Петрівна. – Нічого ж немає дорожчого, ніж наша Україна. Я так хочу, щоб був мир. Можливо, мої кошти врятують комусь життя. Це буде найбільшим щастям для мене. В нашій сім'ї усі займаються доброчинством.

Біля ліжка жінки завжди стоїть радіоприймач, вона уважно слідкує за подіями на сході і чекає на хороші новини. Жінка надіється, що вона встигне пожити спокійно у вільній Україні.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

Енергоефективність – на часі

Уже п'ятий рік поспіль Україна долучається до ініціативи відзначення Європейського тижня сталої енергетики, який цього року проходив у країнах ЄС із 15 по 19 червня.

Низка міст України традиційно провела тематичні заходи, щоб розповісти мешканцям про ефективне споживання енергії та захист довкілля.

Цього року Європейський тиждень сталої енергетики офіційно відкрила і Вінниця за співпраці Представництва ЄС та Вінницької міської ради. До урочистих заходів відкриття долучилися губернатор області Валерій Коровій, в.о. вінницького міського голови Сергій Моргунов та керівник програм допомоги “Енергетика, транспорт та навколишнє середовище” Представництва ЄС в Україні Вальтер Треттон.

Як і по всій Україні, у Вінниці було організовано чимало заходів – вуличні просвітницькі події для широкої громадськості, які показали досягнення міст, підприємств у реалізації Планів дій зі сталого енергетичного розвитку. Тут були облаштовані екологічне містечко, веломістечко, виставка провідних підприємств регіону в галузі енергозбереження та відновлювальної енергетики.

Європейський тиждень сталої енергетики об'єднав гравців енергетичного сектора та громадськість навколо проблеми енергоефективності та енергозбереження, ефективного та раціонального використання ресурсів та проблеми зміни клімату.

Не менш важливим є проведення реформ із енергозбереження і у війську. Це питання знаходиться на контролі тилових служб та КЕВ регіонів. Зрозуміло, що накази та директиви щодо економії енергоносіїв суттєвого поштовху не зроблять, навіть у випадку їх бездоганного виконання. На часі – введення новітніх технологій, особливо у напрямку забезпечення військових об'єктів теплом в зимовий період. Ми уже повідомляли в газеті про роботу в цьому напрямку військових КЕВ. Йдеться про часткове заміщення традиційних способів опалення військових містечок через теплокомуненерго. До того ж, на ринку дедалі більшає гравців енергетичного сектора, які пропонують доволі виграшні варіанти у цій сфері.

Впровадження в життя новітніх енергозбережних технологій – це лише питання часу. Тим більше країна сьогодні знаходиться у досить скрутному стані через неадекватну політику Росії в політичному та економічному напрямку. Під час свого виступу Вальтер Треттон одразу поставив акцент на тому, що треба бути чесними, усвідомлюючи, що питання введення новітніх енергозберігальних систем, відновлювальної енергетики – доволі дороге задоволення, як для держави, підприємств, так і для пересічних споживачів. Але це дуже гарна інвестиція в майбутнє. Це заощадження, ефективне збереження енергії, захист довкілля.

За словами Вальтера Треттона, Україна вже отримала від Євросоюзу 40 мільйонів євро на впровадження енергозберігаючих та відновлювальних технологій, 15 із них – лише в цьому році. Залишається лише сподіватися, що ці гранти (гроші та інші матеріальні засоби) чиновники розподілять серед учасників ринку справедливо, і потраплять вони на рахунки тих, хто дійсно переймається енергозбереженням та екологією держави, а не намагається збагатитися та європейських грошах.

Юрій Ігнат. “Крила України”. Фото автора.